

TimeOut

BARCELONA

Match bar!

Secret...

Brindeu amb aquestes copes precioses a The Doping Club, la cocteleria amagada rere la pizzeria Dirty Office!

9 opcions perquè, siguis com siguis,
trobis el teu bar ideal

#566

26 DE SETEMBRE -
2 D'OCTUBRE 2019

2,95€

TE'L PODEM REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES ANUNCIANTS

—SI FAS SERVIR LES DROGUES PER EXCUSAR UNA AGRESSIÓ

#MALAMENTE

→ ATURA
LES VIOLENCIES
SEXUALS

@JOVENTUTCAT

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA, RELACIONES CON LAS CORTES
E IGUALDAD

Pacto de Estado

Generalitat
de Catalunya

7,5

Milions
de futurs

Sumari

Del 26 de setembre al 2 d'octubre de 2019

'Mientras dure la guerra' Cinema, pàg. 31

TERESA ISASI

Festival El Charco Coses per fer, pàg. 24

'La tienda de los horrores' Teatre, pàg. 33

Noah's Market Menjar i Beure, pàg. 42

MARIA DIAS

Reportatges

18. Bars a la carta

Tant se val com siguis. Tant és si vols jugar com si busques una mica d'intimitat: la Júlia Gamissans et proposa el bar que més t'escau.

22. El salt mortal

L'Andreu Gomila entrevista Blai Mateu, el 50% creatiu de Baró d'Evel, la companyia més emocionant del moment.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 24. Coses per fer
- 30. Cinema
- 33. Teatre i Dansa
- 36. Música i Nit
- 39. LGBTI+
- 40. Art
- 42. Menjar i Beure
- 48. Tendències
- 50. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

f facebook.com/timeoutbcn

tw @timeoutbcn

ig @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per María José Gómez

Mestissos. En aquest número reivindicuem el poder de la barreja amb exemples d'èxit: de la unió de vuit intèrprets, un cavall i catorze coloms en surt *Falaise*, l'últim espectacle de la companyia Baró d'Evel (pàg. 22). D'una suposada nit de passió entre Studio 54 i una minidisco berlinesa neix Candy Darling Bar (pàg. 39) i d'una farra entre el Bar Mut i el desaparegut Mutis donem la benvinguda al Muticlub (pàg. 46).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Codony

Un relat de Marc Pastor

-SABIES QUE LA medicina tradicional xinesa assegura que untar-se l'efínter amb un codony ajuda a curar les fissures anals?

-No tinc cap fissura anal, Diego.

-No dic que en tinguis cap. Dic que és una de les propietats que els *xinos* li atribueixen des de fa milers d'anys.

-Soc força reticent a fregar certes parts del meu cos amb hortalisses de temporada.

-És una fruita. I no es frega: se'n talla un bocí i s'introdueix amb molt carinyo.

En Diego sosté el darrer codony de la fruiteria com un arqueòleg sostindria el vas canopi d'un faraó desconegut. El darrer de la fruiteria, de l'Eixample i de Barcelona. Moniatos, tants com vulguis; castanyes italianes i gallegues. Però codonys... de codonys no se'n troben.

Tret d'aquest que ara mateix el Diego té a les mans, l'últim de la seva espècie, que s'amagava sota una pila de fulles de pastanaga en una caixa a terra, al

Comercializaciones Sano y Salvo del carrer Calàbria, el local d'un bengalí que s'entesta a reproduir un disc de sures a volum ensordidor perquè ha sentit que a les plantes se'ls ha de posar música.

-Amb aquest no en tindràs prou -diu en Diego.

-Per fer codonyat, no. Per fotre-te'l pel cul, és ideal.

En Diego i en Víctor abans parlaven de superherois, màquines del temps i sèries cancel·lades. D'un temps ençà, però, cada vegada que queden per dinar, repassen malalties i dolències, com jubilats de 40 anys a la sala d'espera de l'ambulatori.

En Víctor ha començat a sortir amb una noia i vol impressionar-la, així que ha decidit treure-li la pols a la Thermomix que va comprar en un rampell i preparar-li un codonyat casolà perquè ella, en una conversa casual, va dir que enyorava els codonyats que menjava de petita.

Un home amarat de suor entra a la botiga d'una

revolada, la cara desencaixada.

Vesteix com un oficinista, si un remolí sobtat acabés d'engolir l'oficina on treballa. Quan veu el codony -groc, rugós, únic-, l'engrapa i demana pel preu. El dependent se'l mira estranyat i pivota l'esguard cap als dos amics, que fan quesí amb el cap, que se'l pot endur, que qui es pot negar a un naufrag urbà com aquest.

L'oficinista llença una moneda sobre el taulell i fuig cap al

Shingané, el restaurant coreà a l'altra banda del carrer, dringar de campanetes en obrir-se les portes i corredissa al bany. No hi ha temps. S'entafora el codony a la boca i l'empeny gola avall. Ja són aquí. Ulls en blanc, esòfag dilatat i la fissura palpant a l'estómac que queda segellada per la fruita, i deixa a l'altra banda un exèrcit tentacular, que haurà d'esperar, de nou, a la propera tardor.

→ La setmana que ve... 'Plaça Molina' per Marta Orriols

**L'oficinista
llença una
moneda
al taulell i
fuig cap al
Shingané**

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Veure sèries

Si t'agraden les (bones) sèries, corre cap al CCCB. Del dimecres 25 al diumenge 29 se celebra la sisena edició de **Serielizados Fest**: estrenes, col·loquis i homenatges de la millor teca servida en sèrie.

Canviar el món

Fridays for Future, col·lectiu de joves que denuncien la situació d'emergència climàtica planetària, ha convocat una gran **manifestació** el divendres 27 a les 18 h als Jardins de Gràcia. Cridem ben fort.

Ballar molt

Gent de l'electrònica, preneu-ne nota: l'equip del **Brunch in the park** ha muntat un cap de setmana de beats majestuosos. Dissabte està **sold out**, però diumenge hi ha Nina Kraviz i Hate Models al Parc de la Trinitat.

RECEPTA ORIGINAL DEL 1876

100% INGREDIENTS NATURALS. SENSE SULFITS AFEGITS, NI ADDITIVS, NI CONSERVANTS

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Elisa Capdevila

Muralista, 25 anys. @elisacapdevila

Vens del dibuix figuratiu.

Bé, de fet, vaig passar d'estudiar una carrera de nutrició i dietètica a estudiar art en una acadèmia, amb una formació molt tècnica.

Com és el salt del llenç als murals?

Un amic em va convidar a anar a pintar un mur amb ell i em va agradar molt la sensació. És una experiència diferent, on has de moure tot el teu cos, els pinzells són molt més grans i no pots controlar tant com amb el llenç. Pensa que un ull potser fa un metre. El muralisme em dona més llibertat i vaig començar a pintar murals pel meu compte.

On pintes?

Al principi no sempre vaig trobar on fer-ho legalment, tot i que hi ha recursos com els murs lliures... L'Ajuntament del Papiol, el meu poble, em va cedir un mur on vaig fer un mural amb un company i, a partir d'allà, em van començar a trucar de festivals i després

Un artista:
Dos! Euan Uglow i Susan Lichtman
Un lloc on anar a pintar:
A Bangkok!

d'altres llocs. Pinto amb colors primaris i amb paleta per fer les mesclures, com els pintors tradicionals, i acostumo a treballar amb grua.

Quina és la teva temàtica?

Represento tot tipus de relacions, mare i filla, enamorats, la relació amb un mateix... També imatges que inspiren tranquil·litat, com una noia estirada que vaig fer a Islàndia i que recordava la forma de les muntanyes. Mai pintaria qualsevol cosa, pinto experiències emocionals que tots podem reconèixer, perquè el mural després pertany al barri.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Dues senyores al metge:

–Saps que hi ha més vídues que vidus?

–I diuen que som el sexe dèbil!

Dues dones a la peixateria:

–Tu hijo está muy alto.

–¡Tan alto como tonto!

A l'autobús, una dona exclama:

–¡Me cago en el móvil, que me ha hecho pasar de parada!!

Dues noies al bar:

–Ets una puritana!

–Ei! Que avui m'he posat mitges de puta!

Un noi, a les festes de Gràcia:

–Mola caminar pel carrer amb una cervesa a la mà, rotllo Berlín!

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

TEMPORADA
2019/20

DEL 27 AL 29
DE SETEMBRE

JUAN CARLOS
LÉRIDA

DOCE

Una proposta
innovadora d'aquesta
figura del flamenc
contemporani

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

Més informació, entrades
i abonaments a mercatflors.cat

María José Gómez
Directora

FIGHT!

Manuel Pérez
Web en català

Brad Pitt

(i la setmana que ve... Anar a caçar bolets)

És humà

Com molts de la meua generació, el vaig veure per primer cop a *Thelma i Louise*, i el seu paper de bollicia murri em va semblar magnètic. I no, no vaig ser víctima de les meves hormones, més efervescents que un Redoxon en aquella època; aleshores ja estava molt més pendent de Susan Sarandon i Geena Davies. Des de llavors que li tinc simpatia. Em fa especial gràcia en els papers del fumeta d'*Amor a boca de canó* i del vigorèctic curt de gambals de *Cremeu-ho després de llegir-ho*. Me'l crec quan fa de supermascle en uniforme (*Maleïts malparits*), texans sense samarreta (*Érase una vez en Hollywood*) i minifadilla (*Troia*). Em va fer plorar com una magdalena a la infumable *Llegendes de passió*, i patir a *Seven*, *Guerra Mundial Z*...

Fora de la pantalla, era fan de Brangelina, aquell ens bicèfal superglamurós que, quan es va trencar, ens va oferir un altre registre, potser el millor, de Pitt: el d'un ésser humà que no li fa vergonya reconèixer que va caure i va necessitar ajuda per aixecar-se.

Mirall trencat

El bod'en Brad deuser un paio curiós –o no–, però l'ombra del seu mite pop-efebus és llarga i sucosa, perfecta per a dissertacions de pa sucat amb oli com aquesta que llegiu. No soc el primer que escriu sobre la seva dèria per deformar-se la carona, o per trencar-se-la, com a *Fight Club*. Autoodi? Sembla que només quan fa de lleig se li manifesten els dots interpretatius, com al brut intel·ligible de *Snatch* (porcs i diamants), el boig recargolat de *Doce monos* o l'home minvant d'*El curiós cas de Benjamin Button*. Però fugir de la cuirassa de mite sexual no deu ser fàcil quan acceptes papers tan vanitosos com el de l'Aquil·les de *Troia*. Com un gruyère ple de forats cinèfils, l'última de Tarantino ens torna a mostrar un Brad sense samarreta, i als 55 anys es torna a transfigurar l'Adonis postpúber de *Thelma i Louise*. És llavors quan la teva actual parella sospira com ho va fer als 90 el teu primer amor, i et torna a caure la pesada llosa del greuge compartit. I això d'Angelina Jolie tampoc t'ho perdono, Brad!

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Viatges de metro a canvi de reciclatge com a Medellín

Quatre màquines situades a importants estacions de metro de Medellín permeten canviar ampolles de plàstic, llaines i vidre per saldo de la targeta de transport. Es poden introduir fins a deu envasos per recàrrega, i per cada 40 elements reciclats l'usuari guanya un viatge. La iniciativa es diu Ciclo i és una idea de cinc joves colombians menors de 30 anys. Istanbul i Pequín també han plantejat sistemes similars. Passada la setmana de la mobilitat i amb vista a la vaga del clima de divendres 27, envegem idees que actuen en dos fronts fonamentals: reciclatge i transport. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

TOMATITO JOSÉ MERCÉ

De verdad

29 de novembre
Palau de la Música

24/10 **Rafel Riqueni**
Conservatori del Liceu

30/10 **Las Migas**
L'Auditori 2

14/12 **Farrucos y Fernández**
Teatre Tívoli

18/12 **Dúo del Mar**
Conservatori del Liceu

20/12 **Estrella Morente**
Palau de la Música

Voll-Damm
BARCELONA
JAZZ
FESTIVAL
2019

de
cajón!
FESTIVAL FLAMENCO
DE BARCELONA

Entrades a timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

BCNQUIZ!

Toros a Barcelona

Per Ricard Martín

Mal que ens pesi, vam tenir tres places de toros, i aquest espectacle bàrbar ha format part de la nostra història. Què en saps?

1. Quina va ser la primera plaça de braus de Catalunya?

- 01.** La plaça del Torín, a la Barceloneta, on ara hi ha la seu de Gas Natural.
- 02.** La plaça de Pla de Palau, inaugurada per Joan I d'Aragó el 1387.
- 03.** La Monumental, que va obrir portes el 1914 i va tancar el 2011. El Parlament va prohibir els toros el juliol del 2010.

2. Barres braves i ravaleres!

EÑECAT

→ Bar exquisit amb caps banyuts amb pedigrí.

POLLODEO

→ El favorit de Carvalho té sala taurina!

ROTO SER

→ Els erasmus s'hi fotien tapes de 30 en 30.

S'associa la figura d'aquest escriptor a Espanya, però a aquest nord-americà premi Nobel, barbut i mascle, només li interessaven dues coses d'aquí: la causa republicana i els toros

Va venir a cobrir la Guerra Civil Espanyola i va quedar fascinat per les festes de San Fermín i les curses de braus a la Monumental. Va publicar *El verano peligroso*, sobre el duel de dos toreros

3. Cert o fals?

→ El toreig còmic es va inventar a Barcelona, i fins i tot tenia un nom de gènere específic: xarlotada!

3. Es van seguir celebrant curses de braus, durant la Guerra Civil?

- 01.** No. L'economia de guerra les va aturar, i no es van tornar a celebrar fins a finals d'abril del 39.
- 02.** Sí, però només com a espectacle privat de Franco, a la plaça de toros de Badajoz.
- 03.** Sí, tant al cantó democràtic i republicà com al bàndol franquista.

→ **SOLUCIONS:** 1. 1. Es va obrir el 1834, i el 1835, per una cursa dolenta, la gent es va amotinar i va assaltar les presons. Però sí, el rei Joan I era fan dels braus, i el 1387 va organitzar una cursa avant-la-lettre al Born. 2. Al bar **CANETE**, fins i tot el suport del paper de vèter us pot punxar el cul! La 'nena' de Casa **LEOPOLDO**, Rosa Gil, era filla de torero i es va casar amb el torero portuguès José Falcón, que va morir vuit mesos després de la boda. El lloc és un petit museu de la taurinàquia. A Los **TOREROS** s'hi menjava i bevia molt, molt barat i molt malament. 3. Cert! Carmelo Tusquellas va debutar com a torero còmic disfressat de Chariot el 1917, i sense ell no hauria existit mai el demencial *bombero-torero*. 3. 3. Més que mal, perquè reforçaven la sensació de normalitat. IDENTI-KIT: *Hemlway*.

Si em perdo, busqueu-me a...
L'illa més musical de l'Eixample

Anna Mateu Mur
Disseny

Puc passar-m'hi hores vagant. En diuen 'l'illa més musical de l'Eixample', tot i que està entre els sorollosíssims carrers Aragó i València. I la música? La posen els instruments del Conservatori Municipal de Música (una altra 'casa de les punxes' al carrer Bruc) i els assajos dels alumnes de

'l'Escola de la Concepció, que s'atreveixen a fer una big band des que tenen 8 anys. Dins del mercat de la Concepció, a l'interior de l'illa, s'apaivaga la música i el soroll de cotxes. La contaminació també queda contrarrestada per la vida de Flores Navarro, un jardí que no dorm mai.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a **timeout.cat**

ALGODONERA

• MARKET • LAB •

Nova edició tardor

Dissabte 28
de setembre
12:00 a 19:30

Gran Via, 670
Barcelona

www.hotelcottonhouse.com

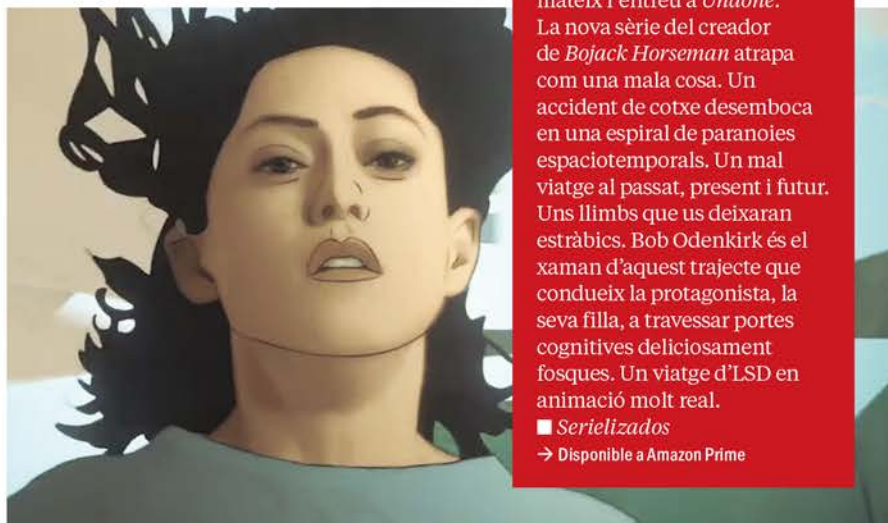
Market al
Cotton House Hotel

Entrada lliure
Consulta la programació a
[@algodoneramarketlab](https://www.instagram.com/algodoneramarketlab)

Col·labora

SÈRIES

Undone

ABANDONEU-HO TOT ARA mateix i entreu a *Undone*. La nova sèrie del creador de *Bojack Horseman* atrapa com una mala cosa. Un accident de cotxe desemboca en una espiral de paranoies espaciotemporals. Un mal viatge al passat, present i futur. Uns llimbs que us deixaran estràbics. Bob Odenkirk és el xaman d'aquest trajecte que condueix la protagonista, la seva filla, a travessar portes cognitives deliciosament fosques. Un viatge d' LSD en animació molt real.

■ *Serielizados*
→ Disponible a Amazon Prime

Ben fet

L'elecció de la rotoscòpia. La sèrie està rodada amb actors reals i després animada digitalment. Una tècnica d'animació que la situa en un terreny fantasiós necessari per entrar en la paranoia.

No cola

El recurs del *loop* està mastegadet. L'hem vist a *El dia de la marmota*, *Russian doll* i *Happy death day*. La sèrie ens ha deixat fascinats i deixariem aquest espai en blanc si no fos perquè cobrem per caràcters.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Sebolí

Mostra de l'abús en l'economia de llenguatge per concentració de significat, aquest mot aglutina l'acció de sembrar (sebolir) i el producte que s'ha sembrat (cebollí).

Forma d'ús: "Què va anar a fer-hi, a l'hort?" "Sebolí".

3 RAONS PER LLEGIR...

EL DIA ABANS Sorj Chalandon

→ Trad. de Josep Alemany. Edicions de 1984.
320 pàgs. 19,90 €.

1.

La mort del germà

"Durant tota la meua vida, Liévin ha estat la meua contrasenya. I la mort del meu germà, un salconduit". Qui diu això és Michel Flavent, un home del nord de França, fill de pagesos, 40 anys després de la desaparició de Joseph, el seu germà miner. Ara en té prop de 60 i ha passat tota la vida dins el congelador, en aquell matí en què va esclatar el pou de Saint-Amé i 42 miners van morir.

2.

L'adversari

Però Michel Flavent no és el que sembla. Al principi, quan decideix deixar París després de la mort de la seva dona i tornar a casa, a la regió minera, ens fa pena. Fa anys que vol saber qui va provocar l'accident fatal. Però potser s'equivoca. Potser tenim al davant un Jean-Claude Romand, l'adversari d'Emmanuel Carrère.

3.

Jugar amb el temps

Sorj Chalandon ens explica la història de Michel fent salts endavant i endarrere tot provocant el nostre desconcert, tan brutal com el que viu Michel. Hitchcock no ho hauria fet més bé. ■ Andreu Gomila

A close-up photograph of a glass of whiskey with a large ice cube and a green leaf garnish. In the background, there are wooden pepper mills and a glass bottle.

* Pagaràs el còctel d'import més elevat

Recollida a

 PANGEA
THE TRAVEL STORE

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

MARIA DIAS

Poblenou, al top 20 mundial

GAUDIR DE VALENT d'una ciutat suposa sentir el seu batec, desviar-se de la ruta turística i descobrir els racons que només els locals coneixen. Això fa la popular llista Time Out dels barris que més molen del món, un rànquing basat en una enquesta pròpia amb 27.000 opinions sobre els veïnats millor i pitjor valorats del planeta. Què hi trobarem? Art, cultura, menjar beguda, zones on encara s'hi pot viure, barris amb un interès en constant augment. En el top

tres hi toquem amb el multicultural Arroios de Lisboa, l'artèria toquiota de les compres cool Shimokitazawa i la modernització amb arrels d'Onikan, a la nigeriana Lagos. Entre les referències properes millor posicionades, el madrileny Embajadores –posició 9– i el nostrat Poblenou –20a plaça–: “un poble situat vora mar a dins d'una gran ciutat, un indret que encara evita la gentrificació enmig de la nova indústria del coneixement del segle XXI”.

GRANS PORTADES

Porto

Idees per gaudir d'una escapadinha al bonic Esposende.

San Francisco

Els millors bars per remullar la gola a la ciutat californiana.

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

Pel carrer hi ha rostres que ens miren.

Una porta es pot convertir en un llenç.

Un guardià de l'aigua, al barri Gòtic.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

TimeOut
-BOX-

CÔTÈLS
2x1

CHERRYBEN OLIVE - MAGNUM COCOLOA BOLD - KISSA COCOLOA BOLD
DEUS ELLANES OAM - MAGNUM COCOLOA BOLD ET SORBIT
DR. STRANGLER - ECLIPSE - MAGNUM OAM - SORBIT OAM - BOMB MAGNUM

TimeOut
LIVRAIRIE

Time Out

PANGEA
THE TRAVEL STORE

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

CIÈNCIA

Nit jove de la recerca

Els investigadors comparteixen els seus coneixements amb una desena d'activitats: observació astronòmica, microteatre, exposicions i xerrades sobre grans dones científiques.

→ CosmoCaixa. FGC: Av. Tibidabo. Dv. 27, de 19 a 24 h.

FESTIVAL

Visual Brasil 2019

60 artistes brasilers i d'altres països participen en aquest festival sobre investigació audiovisual. Amb mapping 3D, tallers, videoart i performances.

→ Punt Multimèdia - Casa del Mig. M: Hostafrancs. Dj. 26, de 20 a 23 h; dv. 27, de 18 a 1 h; ds. 28, de 18 a 2 h.

FESTA

Jazz & Food

La jornada inaugural del 51 Voll-Damm Festival Internacional de

NO T'HO PERDIS

Jazz és aquesta festa amb 12 hores de música jazz i afins i gastronomia de tot el món. Enguany se sumen a la celebració del centenari de Save the Children i podreu col·laborar amb aquesta organització de diverses maneres.

→ Moll de la Fusta.

M: Barceloneta. Ds. 28, 12 h.

CINEMA

'Les champs de la colère'

A França es comptabilitza el suïcidi d'un pagès cada dos dies. Aquest documental d'Anne Gintzburger els vol donar veu i reconeixement.

→ CCCB. M: Universitat.

Dt. 1, 18.30 h.

MERCAT

La Algodonera

La preciosa terrassa de l'hotel Cotton acull una nova edició del mercat amb roba, joieria i decoració.

→ Cotton House. M: Passeig de Gràcia. Ds. 28, de 12 a 19 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratis

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRIS NEGRO

Piazza Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duño | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Jordina Maestro, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscrips | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Diffusió controlada per:

ppd

Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables

Bill Viola

Tardor musical

El Palau de la Música Catalana arranca la temporada amb una programació que ho engloba tot. Si no sabeu ni per on començar, aquí teniu els tres imprescindibles!

QUE S'ACABI L'ESTIU és sinònim de noves temporades, de més cultura i de més al·licients per gaudir de les tardes i les nits de la tardor. Hem estat molt bé passejant per la muntanya, hem estat molt bé prenent el sol a la platja, però ja tenim ganes de sentir la pell de gallina asseguts còmodament dins el nostre tresor modernista. La nova temporada del Palau ja està escalfant motors i nosaltres no en podem tenir més ganes!

1 La novena de Mahler

Si busqueu experiència, la trobareu aquí. El director finlandès Esa-Pekka Salonen torna al Palau al capdavant de la Philharmonia Orchestra de Londres per dirigir l'última (i magnífica!) obra del compositor postromàntic. Prepareu els mocadors, perquè és, segurament, la peça més

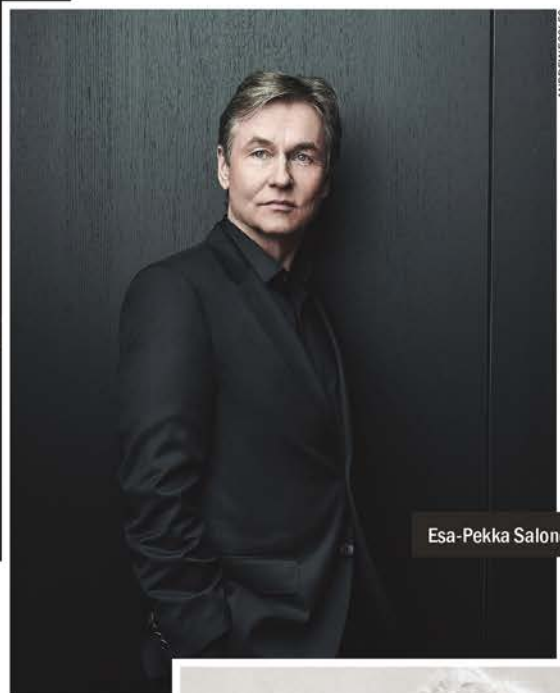
personal de Mahler en què s'enfronta, després de moltes tragèdies, a la idea de la mort. Això sí, no hi faltaran ni la llum ni la bellesa de la seva sonoritat.

→ Dl. 7 d'octubre, 20 h. 35-175 €.

2 Bill Viola meets Edgar Varèse

Si us voleu aproximar d'una manera visual a la peça avantguardista *Déserts* d'Edgar Varèse, ara teniu l'oportunitat de fer-ho amb la projecció simultània de l'obra homònima creada el 1994 pel videoartista Bill Viola, artista convidat de la temporada al Palau. Una actuació a càrrec de l'Ensemble de Música Contemporània de l'ESMUC dirigida per Ernest Martínez-Izquierdo.

→ Dj. 24 d'octubre, 19 h. 15 €.

Esa-Pekka Salonen

Magdalena Kožená i Simon Rattle

DE QUÈ VA...

Les primeres grans cites de la temporada al Palau.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi descobrireu i redescobrireu grans artistes!

→ Palau de la Música Catalana:
M: Urquinaona.
palaumusica.cat

3 Magdalena Kožená i Simon Rattle

Sou uns autèntics amants de la tradició, la literatura i la música? D'aquells que es defineixen com una *jukebox* en constant viatge pel temps? Doncs aquí us sentireu com a casa perquè hi trobareu un autèntic *medley* cultural!

L'univers shakespearà, el *lied* alemany, la cançó francesa, l'avantguardisme del segle XX i una selecció de rondalles folklòriques eslaves. Una cita musical en què el matrimoni artístic, format per la veu de Magdalena Kožená i el pianista Simon Rattle, desplegarà el seu amor per la música i la literatura envoltats per amics. Una vetllada única, íntima i plena de delicadesa i talent!

→ Dv. 18 d'octubre, 20 h. 15-60 €.

Bars a la carta

Diuen que tots tenim una ànima bessona en algun lloc del món. Nosaltres defensem que per força ha d'existir un 'bar bessó', i estem convençuts que el trobareu a Barcelona. Mentre busqueu el vostre, us en proposem nou de molt diversos, amb l'esperança que hi descobriu la felicitat

Per **Júlia Gamissans** Fotografia **Iván Moreno**

PERA QUI VOL REVIURE ELS 16 **Kahala Barcelona**

Al primer bar hawaïà de Barcelona pots beure't un còctel amb sucre suficient per enganxar qualsevol adolescent. A més, els combinats tenen noms pro-*teenagers*, com Testamento, Hechizo Fatal i Perla del Vicio. A la nit el local s'omple de parelles de més de 25 anys, que potser volen revivre aquella excitació pueril que neix amb el primer amor a l'estil *Grease*. Sigui com sigui, quan travesses el riu de l'entrada envoltat de falgueres, i descobreixes els peixos irisats que neden il·luminats, et ve de gust un còctel untós amb canya gegant i, per què no, una mica de fum.

→ Diagonal, 537. M: Hospital Clínic.
kahalabarcelona.com

PERA QUI NO VOL QUE **S'ACABI L'ESTIU**

Terrazza Aperol Spritz

Compro que els amants del fred vulguin que passi de pressa la xafogor, però, el *belfarniente*, un aperol sense presses, amb unes olives i el solet a la cara, és necessari tot l'any. I això és la Terrazza Aperol Spritz, un local que et transporta a una terrassa de la Toscana i que sap que les millors nits són aquelles que venen de tardes allargades. En aquest bar, cada dia a partir de les 19 h pots gaudir –per 12 euros– d'un complet aperitiu italià per acompanyar la teva beguda: pizza, pasta, embotits i verdures *sott'olio*.

→ Pas de Sota Muralla, 1. M: Barceloneta.
@terrazzaaperolspritz

PERA QUI BUSCA INTIMITAT

El Tabernito

Si cregués en les ermites de druides i les llegendes de *meigas*, de ben segur que en entrar a El Tabernito demanaria una poció màgica. Aquesta licoreria de menys de dos metres d'ample amb estanteries atapeïdes d'ampolles, pots de licors infusionats i tota mena de preparacions casolanes és la perdició per als ulls curiosos i el colofó d'aquells que somien a submergir-se dins la fantasia dels contes. Hi sona swing i rock, no hi ha carta i els habituals coneixen el ritual: xerrar amb el Matías i deixar que ell creï les copes.

Si existeix l'umami en el món dels alcohol·ls, ell n'és el creador.

→ Entença, 22. M: Rocafort. @eltabernito

PERA QUI BUSCATAPES DE QUALITAT **Sasha Bar 1968**

El nom del bar té una història nascuda a Solnechnogorsk, Rússia. Aquest és un diminutiu que s'utilitza per anomenar les Alexandres, i així és com es diu la mare i musa del propietari del local. "Qualsevol ampolla que s'obri aquí, crearà una història per recordar", declara una carta que penja de la paret. Tant el mescal com el tequila predominen en els còctels i recomano tastar aquells que tenen noms molt *carpediemescos*: *No hay mañana* i *Última palabra*. Un consell: marida 'ls amb els seus tacos de mercat i els nachos amb la salsa secreta.

→ Margarit, 18. M: Poble Sec. @sashabar1968

PER ALS MÉS JUGANERS

La Iguana

Si quan veus *Sabery* *ganar*, a més de bromejar amb la immortalitat de Jordi Hurtado, et quedes perplex amb els coneixements sobrehumans que tenen els participants, no et pots perdre els trivials dels dijous a la nit a La Iguana. La gran sala interior del local, sostinguda per columnes, s'omple dels friquis habituals i novinguts que s'aventuren a competir amb els equips professionals. Els últims acostumen a sorprendre's de la seva desinformació. Però sentir-se un xic ridícul, amb una birra fresca a la mà i un bon entrepà, no fa mal.

→ Rosés, 46. M: Plaça de Sants.
laiguanacultura.cat

PER ALS MÉS NOSTÀLGICS

Can Paixano

Quan es tracta de clàssics, vull una barra amb quatre planxes, una carta amb seitons, banderilles, conserves i una copa de cava. La Xampanyeria (sobrenom de Can Paixano) recull tots aquests ingredients i hi suma els fumats penjats del sostre i uns cambrers amb més de mitja vida d'experiència i piles de barrils. Entre el grup d'estrangers encuriosits per l'oferta única de cava i la tradicionalitat del local, hi ha una parella d'avis d'uns 70 anys que gaudeixen de les seves olives farcides i una copeta de rosat.

→ Reina Cristina, 7. M: Barceloneta.
canpaixano.com

PER ALS QUI VOLEN AMAGAR-SE **The Doping Club**

Si t'agraden els *escape rooms*, això t'al·lucinarà. Darrere la Dirty Office –la pizzeria gourmet que hi ha a la sala principal del local– s'amaga un *speakeasy*. Per accedir-hi, abans haves d'ensenyar una moneda antiga i amb ella t'obries pas a l'actual cocteleria. Ara no cal que la porteu. En entrar et sents com Uma Thurman a *Kill Bill*: samurais, retrats de mafiosos, ceràmica japonesa i estanteries plenes de gotets de sake. Ara estan a punt d'obrir El Confessionari, un espai exclusiu per a cinc persones, amb interfon per comunicar els vostres desitjos líquids als bàrmans.

→ València, 205. M: Provença. thedopingclub.com

PER ALS ENAMORATS DE LA BIRRA **Cerveseria El Tap**

Entre la comissaria de les Corts i la plaça de la Concòrdia hi ha El Tap. En un carrer on abans hi havia poca vida, aquesta cerveseria artesanal ha aconseguit que els veïns tornin al carrer: mai es diu que *no* a una bona birra. Amb dotze tipus d'artesanes, i moltes que superen els set graus, tens la possibilitat de repetir local amb unes quantes cites. Fa poc que els propietaris han introduït una *pils* i una *red ale* de la casa, i són molt aconsellables. A més a més, en aquesta cerveseria pots fote't unes tapes ostentoses i al migdia un menú de carrer que canvia segons l'oferta del mercat.

→ Constança, 8. M: Les Corts. @eltapbcn

PERTRENCAR LA ROUTINA **Training Club Pedralbes**

Per damunt de la ronda de Dalt s'amaga un dels clubs *swingers* més complets de la ciutat: piscina, sauna i (flipeu!) una masmorra. Condició: ment oberta, ganes de viure una explosió de plaer i estar disposat a passejar-se amb tovallola i xancletes per diversos ambients. Avantatge: no cal que et preocupis gaire per quin conjunt vestir, amb una tovallola tots estem igual de divins. Si tens ganes de lluir el modellet, també hi ha zones més tranquil·les com la semidiscoteca, i la terrassa, on, amb una mica de sort, faràs *match* amb la parella que hakis fitxat.

→ Dr. Joaquín Albarrán, 16. M: Zona Universitària. trainingpedralbes.es

El salt mortal

Els Baró d'Evel de Blai Mateu i Camille Decourtye fan esclatar els límits escènics amb 'Falaise', una peça multidisciplinària que és al Teatre Lliure

Per **Andreu Gomila**
Fotografia **Scott Chasserot**

ENS HAN EMOCIONAT, ens han meravellat, ens han fet creure que tot era possible damunt un escenari, que som només nosaltres qui posem límits a les arts. Els Baró d'Evel són Blaï Mateu i Camille Decourtye i ara estaran tres setmanes al Teatre Lliure amb *Falaise* (penya-segat), la segona part d'un díptic que van començar amb *Là*, on en Blaï i la Camille, tots sols, viatjaven del blanc al negre. Aquí són més colla, com a *Bèsties*, i fan front al seu repte més gran: omplir una sala gran de teatre, cosa que no han provat mai.

Què hi ha a sobre del penya-segat?

Som vuit intèrprets, un cavall i catorze coloms. És la continuïtat de *Là*, la civilització, el que hi ha abans o després de l'apocalipsi. Si allà ens trobàvem en un escenari on no hi havia res, tot just un home i una dona, aquí hi ha vuit persones i uns animals que s'han d'entendre.

A *Là* viatjàveu del blanc al negre. Aquí feu un viatge invers?

Més o menys. El blanc, per a nosaltres, sempre ha estat la llum, l'esperança. A *Falaise* comencem des del negre, la foscor. Si *Là* pot ser una mena d'Adam i Eva postapocalíptic, *Falaise* ens l'imaginem gairebé com una última o primera societat.

Falaise us acosta a *Bèsties*?

Si tracéssim una cronologia imaginària, d'un món nou, *Bèsties* vindria després de *Falaise*, ja que aquí construïm un lloc.

Quin lloc?

Aquest lloc és un castell, un penya-segat. Hi ha una construcció, un paisatge que ha estat manipulat per l'home. I més enllà hi ha el buit. Aquest pas cap al buit que ha estat sempre tan important en el circ.

Per què?

El buit, en el terreny del circ és una cosa molt present... Recordo quan era a l'escola: et poden ensenyar moltes maneres de fer un mortal, teòricament, però al final t'has de deixar anar cap a alguna cosa que desconeixes. És el buit. Tothom ha de fer un pas, des del primer dia del parvulari... També ens agradava la idea de pensar sobre cap a on està anant el món, quin pas s'ha de fer que no acabem de trobar.

Teniu la sensació que heu creat un llenguatge nou, que no és ni circ, ni dansa, ni teatre?

Hem anat progressant, hem anat aprenent. O tothom inventa alguna cosa o ningú no inventa res. Mai no ens hem considerat d'una banda o de l'altra. Som en el terreny multidisciplinari: a això donem valor quan ens enfrontem a l'escriptura escènica.

"Junts ens hem adonat que si et proposes una cosa, pots fer-ho tot"

Però això que feu, d'aprofitar els defectes de cadascú, ve del circ, oi?

Valorem la sinceritat de cada intèrpret: és el punt on ens agafem. A partir d'aquí cadascú pot desenvolupar el seu univers creatiu. És important poder-se equivocar... És el que té treballar amb animals, nens i grups, que mai no pots anar amb una idea preestablerta. Has de trobar l'equilibri.

El circ està associat al risc.

Fem coses que sabem fer. Ja no ens posem en risc com quan érem joves. No ens agrada patir... Nosaltres no tenim la sensació de risc, però potser algú que no ve d'allà on nosaltres venim, la té. A nosaltres ens interessa la vibració, l'emoció.

El vostre art és visual, metafòric.

Intentem buscar punts de complexitat, amb l'objectiu que tothom els pugui entendre i que s'allunyin dels clixés. Busquem el contrast, el color.

Ara que porteu dos espectacles en sala, no enyoreu la carpa?

Enyorem la vida de la carpa, tot el que genera al seu voltant. Però quan som en una carpa, enyorem la sala.

I no enyoreu la sala d'assaig?

Sí, però quan estic assajant enyoro estar a l'escenari amb el públic...

'Falaise'

Circ, poesia i animals per a una peça coral il·limitada que és la continuació del magnífic 'Là'

→ T. Lliure: Montjuïc. Fins al 13 d'octubre. 9-29 €.

Amb *Falaise*, mai no ens havíem proposat fer un espectacle amb tant de públic. I això, en el fons, provoca que el teu llenguatge canviï, perquè has d'arribar a l'última fila.

On teniu els límits creatius?

A l'escola no érem dels millors. Ho tocàvem una mica tot i ens hem forjat així. Avancem a poc a poc, anem fent. Necessitem investigar i quan assumim un nou llenguatge, abans de fer-lo servir hem de veure si ens aguanta i ens estira.

Arribarà un dia en què només dirigireu?

Som animals d'escena. Ara dirigim i sortim. La Maria Muñoz i el Pep Ramis (Mal Pelo) ens han ajudat molt, en això, perquè sempre són allà fora quan nosaltres som a dins. Per a nosaltres, és molt important ensenyar el nostre llenguatge a l'equip que treballa amb nosaltres.

Per això aneu perdent protagonisme en els vostres espectacles?

Aquí som menys protagonistes que mai, a diferència de *Bèsties*, on ho érem molt.

Si t'haguessis quedat a Catalunya en lloc de marxar a França, creus que series on ets?

La trobada amb la Camille és determinant. Tenim un equilibri molt bo, gràcies a la mescla de dos universos: jo, que vinc del circ, del pallasso, i ella, que ve del món dels animals. Junts ens hem adonat que si et proposes una cosa, pots fer-ho tot. ■

Coses per fer

Orgull de perifèria

El festival El Charco ens convida a dialogar i a actuar.
Per Erica Aspas

ELS CATALANS FAN coses, com deia aquell, però si ets jove i vius a la perifèria és molt probable que les teves idees passin desapercbudes. L'Associació Maletas Viejas la lideren tres joves de 20 anys i, del 2 al 6 d'octubre, han organitzat la segona edició d'El Charco—El Festival de las Afueras, a

Trinitat Vella. “Vam voler crear un espai per donar veu als joves. Primer fer coses al barri i després que es reflecteixi a la resta de la ciutat. Sempre es fa al revés”, ens explica en Dani Ruiz, president de Maletas Viejas.

El lema d'aquesta edició és *Diàlegs*—“ponts entre persones de diferents edats, cultures i ideologies”, afegeix Ruiz—, i aquesta idea vertebrà tota la programació. *Diàlegs* és també com es diu l'exposició col·laborativa que acull el Centre Cívic Trinitat Vella, on deu joves artistes han creat una obra a partir de les vivències de deu avis i àvies del barri.

El diumenge 6 tindrà lloc la segona fase del projecte Womart a Trinitat Vella que comissaria l'entitat cultural Rebobinar i que executaran les artistes OVNI i Nuria Toll. Tot va començar l'any passat amb reunions amb dones del barri, que van identificar el carrer

DE QUÈ VA...

Cinc dies per omplir de cultura i compromís la Trinitat Vella.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per escoltar i aprendre dels més joves.

→ Diversos espais.

M: Trinitat Vella. De dc. 2 a dg. 6 d'octubre. Gratis. Monòlegs solidaris: 2-4 €.

del Pare Manjón com un punt negre, on no se sentien segures. La pintada participativa d'un mural en aquest carrer és una forma de recuperar l'espai i fer-lo més transitable, juntament amb la remodelació de l'espai que es va fer dins del Pla de Barris.

També hi haurà una sessió de Monòlegs solidaris a favor d'ACNUR (dg. 6); microteatre a comerços del barri com el Forn Trinitat i la Cerveceria Santana

(ds. 5); els concerts dels andreuencs Ginestà (dc. 2) i Supermeganada (dv. 4); la projecció del documental *Els joves fan coses*, amb testimonis de joves emprenedors, uns acabats d'arribar al barri i altres que van haver de marxar (dj. 3), i el concurs amb el mateix nom, en què vint joves

de Sant Andreu hauran de defensar el seu projecte en dos minuts. El guanyador s'emportarà 300 euros! Si això no és fer coses... ■

NO T'HO PERDIS

El futur lluny d'Occident

LA SISENA EDICIÓ de CineMigrante, el Festival Internacional de Cinema i Formació en Drets Humans, arriba a Barcelona amb 30 pel·lícules d'arreu del món, tallers i debats, tots d'entrada gratuïta, que es repartiran entre la Filmoteca, el Pati Llimona, el Zumzeig, l'Institut Francès i la plaça de Sant Felip Neri, entre altres espais. *Re. Volver el futuro. Negro disparo hacia el Sol* és el títol de l'edició d'aquest any, que gira al voltant de la ciència-ficció feta a l'Àfrica, l'Amèrica Llatina i el món àrab. Veurem com s'imaginaven altres futurs lluny de l'omnipotent i omnipresent Occident.

La inauguració serà el dimarts 1 al Pati Llimona amb la projecció d'*Era uma vez Brasília*, d'Adirley Queirós, una distopia irònica que critica el Brasil actual; un concert sorpresa i l'actuació de Sílvia Albert Sopale, que porta a escena les vivències de les dones negres a Espanya.

Hi haurà tres films més de Queirós, que serà en una taula rodona amb el director camerunès Jean-Pierre Beloko, al Zumzeig. De Beloko podreu veure *Les saignantes*, amb dues vampiresses afrofuturistes que volen alliberar el Camerun dels corruptes i els abusadors sexuals. Però el festival també inclou exposicions de fotografia i més espais de reflexió. ■ Erica Aspas

DE QUÈ VA...
CineMigrante, festival sobre migració i drets humans.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè les coses sempre ens les expliquen els mateixos.

→ Diversos espais. De dt. 1 a dg. 6 d'octubre. Gratuït.

Joves

CITES

I amb algú de recursos humans?

VINE!
A BARCELONA ACTIVA

barcelonactiva.cat/joves

Barcelona Activa

Ajuntament de Barcelona

Abans de la Via Laietana

Exposició

del 19/06/19 al 31/10/19

Entrada lliure

Arxiu Fotogràfic de Barcelona

Pl. Pons i Clerch, 2, Planta 2

08003 Barcelona

Tel 932 563 420

barcelona.cat/arxiufotografic

Horari de visita

De dilluns a dissabte de 10 a 19h.

Festius tancat.

Visites comentades per a grups

Telèfon reserves: 932 563 420

Accés

Autobús: V15, V17, V19, H14, H16 i 47

Metro: Arc de Triomf (L1) i Jaume I (L4)

Renfe: Arc de Triomf

Ajuntament de
Barcelona

Arxiu Fotogràfic
de Barcelona

NECESSITEU
UN SERVEI
DE DESTRUCCIÓ
CERTIFICADA
DE DOCUMENTS?

El Centre Especial de Treball MANSOL us ho ofereix

Posem a la vostra disposició un servei expert de destrucció certificada de documentació confidencial que garanteix la destrucció immediata i el compliment de la legislació vigent. Ocupem a persones en situació d'exclusió social i amb discapacitat física.

Per a més informació i/o pressupost:

Tel. 93 497 03 50 mansol@mansol.cat www.mansol.cat

Coses per fer

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

JOSE M. SAGARRA I PLANÀ

'El barri perdut'

Reconeixeu el lloc d'aquesta foto? L'exposició *El barri perdut* recull imatges històriques, plànols i gravats que ajuden a reconstruir la fisonomia i el teixit social dels carrers de l'entorn de la Catedral amb el pas dels segles.

→ Centre Cívic Pati Llimona. M: Jaume I. Fins al 25 d'octubre.

De dl. a dv. de 9 a 21.30 h; ds. de 10 a 14 i de 16 a 20 h. Gratis.

CINEMA

Claqueta i acció

Sessió del Festival de Cinema de Medi Ambient dedicada a l'alimentació i els residus amb tres curtmetratges.

→ C.C. Can Clariana.

M: Fabra i Puig, Dv. 27, 19 h. Gratis.

ESPORT

Midnight Trail

Us agraden els reptes? Participeu en aquesta cursa nocturna de 15 km per Collserola amb sortida i arribada al Tibidabo. Porteu un frontal!

→ Parc del Tibidabo. Dv. 27, 21.45 h. 28 €.

CLUBS

Ombra Festival Launch Party

Presentació del festival Ombra –que es farà al novembre– amb Celldòd, Synths Versus Me, Demian i els Ombra DJ.

→ Laut. M: Paral·lel. Dv. 27, 24 h. 8 €.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

FIRA

Fira de Playmobil i Lego

L'any passat es van ajuntar per primera vegada i el resultat va ser tan bo que repeteixen. Espereu grans diorames, una gimcana, cinema, contes i food trucks.

→ Poble Espanyol.

M: Espanya. Ds. 28 i dg. 29, de 10 a 20 h. 6 €.

TEATRE

'Brossa de prop'

El Casal de Barri Prosperitat està d'aniversari i una de les activitats que organitza és aquesta peça teatral itinerant amb fragments de l'obra brossiana.

→ Plaça d'Àngel Pestaña.

M: Via Júlia. Ds. 28, 18 h. Grátis.

Programa doble d'Eddie Murphy

Eddie Murphy va ser un dels grans de la comèdia dels 80, al Phenomena ho saben i li dediquen una sessió doble amb la projecció de *48 horas más* i *Superdetective en Hollywood 2*.

→ Phenomena. M: Sant Pau-Dos de Maig. Ds. 28, 15 h. 8 €.

Diumenge

Ferran Palau

L'últim vermut del mes, organitzat per Coconcert i Cinzano, serà també l'últim concert de la gira del disc *Blanc* de Ferran Palau.

→ Mercat dels Encants. M: Glòries. Dg. 29, 12 h. 5 €.

ESPORT

Cursa de la Mercè

No ens hem despatat, aquest any la Cursa de la Mercè es fa un cop acabada la festa però l'itinerari serà el mateix: 10 km pel centre de la ciutat.

→ Av. Maria Cristina.

M: Espanya. Dg. 29, 8.30 h.

CINEMA

'Un dios salvaje'

Al cicle dedicat a Polanski no podia faltar aquesta adaptació de l'obra de teatre de Yasmina Reza.

→ Filmoteca. M: Liceu. Dg. 29, 16.30 h. 4 €.

Viviu l'escena més urbana

House of Vans Barcelona aterra a la ciutat amb quatre dies de festa contracultural

SI US PREGUNTÉSSIM una marca que formés part dels moviments urbans, segur que respondríeu Vans. I és que els seus més de 50 anys de vida l'han convertida en una peça clau de la contracultura i de l'aposta creativa. I ara, del 25 al 29 de setembre revolucionarà la contracultura de la ciutat amb House of Vans a la sala Utopia 126 del Poblenou.

celebren el naixement de les Era, les primeres sabates de skate. I ei! Que al *workshop* d'Aymaboards construïeu una petita taula estil old school des de zero. A més, la llegenda Tony Alva en serà el convidat especial! Ja esteu impacients per gaudir de l'escena urbana? Doncs apunteu-vos bé les dates perquè hi trobareu moltes sorpreses més!

Underground non-stop

Totes les activitats seran gratuïtes, tot i que algunes requereixen inscripció prèvia al web. Hi destaquen els concerts d'artistes locals i internacionals com el dj Kaytranada o els madrilenys The Parrots. Vans no seria res sense l'skate i és per això que no hi faltarà un skatepark en què podreu fer classes a càrrec d'Al Carrer Skate Shop o presenciar una competició. Sou uns nostàlgics? Doncs no us perdeu l'exposició *Black rainbows*: una col·lecció de fotografies i objectes que

DE QUÈ VA...

House of Vans Barcelona, quatre dies de concerts, tallers, skates i més.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Explorareu el millor de la contracultura de la ciutat.

→ Utopia 126. Cristóbal de Moura, 126. M: Selva del Mar. De dc. 25 a ds. 28. vans.es/houseofvansbarcelona

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

La capsa dels llibres nous

REBRE UNA CARTA –no una factura–, una postal o un paquet sempre és motiu d'alegria: encara més si l'estàs esperant. I a Oks&Bo els agrada imaginar tota la família expectant davant la seva capsa. La Txell Fàbregas i la Núria Serra –humanistes i mestres– són les creadores d'aquesta subscripció literària per a petits lectors, de 3 a 7 anys.

Cada mes us arribarà una capsa amb una novetat editorial, una guia de lectura feta per elles i una proposta d'activitat vinculada amb el llibre i que pot ser des d'un treball manual a una activitat a l'aire lliure o una de caire més emocional. La capsa està feta amb cartró 100% reciclable i us conviden a transformar-la en

DE QUÈ VA...

Una subscripció literària per a nens de 3 a 7 anys.

PER QUÈ US AGRADARÀ...

Perquè és una forma més de crear l'hàbit de la lectura entre els més petits.

→ oksandbo.com

algun personatge relacionat amb el llibre. Ja veieu, #zerowaste total!

Treballen amb més de vint editorials, moltes d'elles petites, que editen en català i castellà –podeu escollir la subscripció

amb llibres en català, castellà o alterns– i trien títols excepcionals, no només per les seves precioses il·lustracions, sinó que busquen llibres inoblidables, que creïn vincles i que convidin a parlar en família. També col·laboren

amb el projecte Lecxit de la Fundació Jaume Bofill, i per cada subscriptor donaran un llibre per fomentar la lectura entre tots els nens i les nenes, més enllà de la seva situació econòmica i familiar. ■ Erica Aspas

EL TOP 3

Amb els sentits

Swab Kids Senses

→ Fira de Barcelona. M: Espanya. De dj. a dg. Gratis. Reserva de places: veronica@swab.es. La fira d'art Swab, en col·laboració amb la Fundació Ernesto Ventós, dedica una secció als petits amb un laboratori on les olors són fonamentals. Els petits es trobaran amb obres de NASEVO que hauran de relacionar amb essències i comprovaran si les seves eleccions coincideixen amb l'olfacte de l'artista o no. Al taller també decoraran un nas de cartró al qual li aplicaran una olor i se'l podran emportar a casa.

Contes des del Roser

→ Teatreneu. M: Joanic. Dg. 29, 16.30 h. 10-15 €.

Espectacle bilingüe on escoltareu dues històries: *El roser universal* –el roser que surt de la sang del drac que mata sant Jordi fa la volta al món– i *Dragona Ona* –a l'Ona en comptes de sortir-li foc del nas li surten colors!

La ciutat de la xocolata

→ Born Centre de Cultura i Memòria. M: Barceloneta. Ds. 28, 17 h. 3 €.

Tenim l'olfacte i l'oïda i ara abordem el gust i el tacte amb aquest taller familiar que combina història i gastronomia. Hi descobrireu l'important paper social que la xocolata va tenir per als barcelonins i les barcelonines del 1700. L'activitat inclou una visita a l'exposició permanent.

Rakuten presenta

MESSI10

CIRQUE DU SOLEIL®

HI HA UN 10 EN CADASCUN DE NOSALTRES

**ESTRENA MUNDIAL A
BARCELONA**
10/10/2019
PARC DEL FÒRUM

ENTRADES A messicirque.com I A entradas.com

PRIMERES FUNCIONS EXHAURIDES. ÈXIT DE VENDES.

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Alejandro Amenábar

A 'Mientras dure la guerra' fa un retrat d'Unamuno al principi de la Guerra Civil.
En Josep Lambies l'entrevista

UN LLARG SILENCI ha emmascarat la carrera d'Amenábar en la darrera dècada. Només ha estrenat una pel·lícula en deu anys, *Regresión*, una cinta de terror satànic amb càsting americà que va passar sense pena ni glòria. Ara, el director de *Mar adentro* i *Los otros* torna del seu exili creatiu a *Mientras dure la guerra*, la història de com Miquel de Unamuno va viure l'entrada dels nacionals a Salamanca al principi de la Guerra Civil.

Tota la pel·lícula ens prepara per a un clímax, el famós discurs d'Unamuno al paranimf de la universitat, davant dels militars. Aquest va ser l'origen de la pel·lícula, el moment en què va pronunciar la famosa frase que se li atribueix: "Vencereu però no convencereu". És un episodi molt delicat, sobre el qual hi ha hagut

moltes discussions, i a mi m'ha apassionat submergir-me en la documentació. Crec que no és tan difícil acotar el que va passar, el que va dir i el que no va dir. A partir d'aquí, he fet una recreació dramàtica i personal.

Entenc que el compromís amb la història és important. Com t'ajustes als fets?

Vaig seguir dues normes. Quan hi havia algun detall anècdota que podia ser ofensiu per a un dels dos bàndols, en general he preferit ser cautelós. D'altra banda, quan coincidien els testimonis del front nacional i del no nacional, m'adonava que era probable que allò fos veritat.

La pel·lícula ens parla, sobretot, del conflicte moral d'Unamuno.

Es trobava en una situació límit, la d'un país que estava en

guerra amb ell mateix. El seu cas és interessant perquè estava desencantat amb la República i veia l'alçament militar com l'arribada d'un exèrcit salvador que venia a restaurar l'ordre. De sobte, es va adonar que ni amb els uns ni amb els altres. Unamuno representa la tercera Espanya, com reflectia Chaves Nogales als seus articles. Com a ciutadà, jo m'identifico amb ell.

És difícil transformar un actor en un personatge històric. Sempre hi ha el risc de caure en la caricatura. Com ha estat convertir Karra Elejalde en Unamuno?

Va ser un procés de contenció. S'explica que Unamuno era un home sec. Si més no, així apareix en totes les descripcions. Karra és tot el contrari: un home expansiu, afable, ple de tendresa. El que vam fer va ser encotillar-lo en

aquesta parquedat. Una mica més complicat va ser el cas de Santi Prego, que és qui fa de Franco. Jo volia presentar-lo com un personatge amb dignitat pròpia, sense renunciar a aquests elements que el caracteritzen, als seus problemes de dicció, a la veueta d'ocell. Si ho penses, tots tenim una idea de Franco al cap.

Des d'Àgora, amb prou feines t'havíem vist el pèl.

Sí... I estic content de tornar a fer una pel·lícula que, com *Àgora*,

“Unamuno representa la tercera Espanya i jo m’hi identifico”

revisa la història. En la història els moments de crisi i revolta es mouen per cicles. Mirant-hi, podem aprendre molt del present.

En ple auge de la ultradreta, és una pel·lícula compromesa?

Com més m’hi endinsava, més connexions veia amb l’actualitat. Per exemple, la discussió de l’Estatut de Catalunya, de la qual Unamuno va ser ponent a les Corts. És una pel·lícula sobre aquest país i l’estranya relació que tenim els uns amb els altres, és a

dir, les desavinences entre una comunitat de veïns.

Ara dirigiràs una sèrie basada en *El tesoro del cisne negro*, l’última novel·la gràfica de Paco Roca.

És un còmic fresc, trepidant. Llegint-lo hi he connectat molt.

El repte serà mantenir aquesta agilitat i traslladar-la a la sèrie. ■

El més nou a timeout.cat/estrenes-cine

Mientras dure la guerra

ÉS PROBABLE QUE Espanya es trobi en un d’aquells moments històrics que demanen alimentar la mitologia nacional. Per això, *Mientras dure la guerra* comença amb la imatge en blanc i negre d’una bandera hissada amb tres franges de colors indeterminats. Som a Salamanca, l’any 1936. El relat dels vencedors i els vençuts encara no està escrit, però la premsa ja anuncia tancs i bombes, i els vorals de les carreteres s’omplen de cadàvers anònims amb un tret al cap.

En una cafeteria de la plaça de l’ajuntament, el filòsof Miguel de Unamuno s’amaga rere un diari desplegat, amb les ulleres rodones que li pengen de la punta del nas, i contempla l’arribada de l’exèrcit nacional que esbotza la porta del despatx de l’alcalde i se l’endú per executar-lo. Cínic, orgullós i malhumorat. Així és com l’interpreta Karra Elejalde, transformant el personatge i les seves ombres en la caricatura d’una època plena de monstres.

Que aquesta sigui la primera pel·lícula que Amenábar roda amb càsting espanyol des de *Mar adentro* sembla, més que cap altra cosa, una qüestió d’oportunitat. En el fons, *Mientras dure la guerra* és un intent d’il·luminar una societat desorientada amb la clarividència retòrica d’un líder intel·lectual. El millor de tot és veure Eduard Fernández en el paper de Millán Astray, fent carotes mentre s’aixeca el pegat de l’ull. ■ J.L.

Hasta siempre, hijo mío

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

El dol d'una parella que ha vist com el seu fill moria de manera tràgica.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

A través dels personatges veiem la transformació de la Xina dels últims anys.

→ Dir. Wang Xiaoshuai (Xina, 2019). 175 min.

LES CONSEQÜÈNCIES DE

la política del fill únic a la Xina actual adopten rostre humà a la nova pel·lícula de Wang Xiaoshuai, un dels noms que amb Jia Zhangke o Zhang Yuan conformen l'anomenada Sisena Generació, el grup de directors sorgits en la reessaca post Tiananmen per oferir una mirada crítica del seu país.

Wang construeix un drama ambiciós que es desplega al llarg de gairebé mig segle i que, com aquelles superproduccions de David Lean o les novel·les decimonòniques, trenca els grans esdeveniments històrics amb les tribulacions personals dels seus protagonistes.

Així resseguim els monumentals canvis viscuts a la Xina en el salt d'una economia comunista a un mercat competitiu, sempre sota la mà ferma i opressiva de l'estat, a través de la parella protagonista i el seu entorn més proper. Yaoyun i Liyun quedaran marcats ja des de l'inici per la mort del seu fill únic en un misteriós accident quan encara és petit. La ferida profunda que arrossegueu durant dècades i en la qual han burxat els dictats polítics té el seu reflex irònic en la bona sort dels seus amics íntims, un matrimoni sempre afí al pensament dominant.

Però Wang no deixa que l'amargor corqui els personatges, ni tampoc el film. Manté sempre la mà oberta a comprendre les raons de tots i cadascun dels protagonistes. ■ Eulàlia Iglesias

Bienvenidos al barrio

DE QUÈ VA...

Un publicista amb un alt nivell de vida ha de traslladar la seva agència a la perifèria de París.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Si us va agradar *Intocable* segur que us farà gràcia.

→ Dir. Mohamed Hamidi (França, 2019). 90 min.

EN FRED, PARISENC de cap a peus, va domiciliar la seva empresa de comunicació a La Courneuve amb l'objectiu d'obtenir beneficis fiscals, tot i que les seves oficines es troben a la capital. Quan Hisenda s'adona del frau, en Fred es veu obligat a traslladar el despatx del centre a la *banlieue* a correu. En aquest moment contracta en Samy, un jove de la localitat, perquè ensenyi al seu equip de *pijos* com comportar-se al barri. Només amb el plantejament, ens queda ben clar que *Bienvenidos al barrio* segueix la tradició d'aquestes comèdies franceses que converteixen els tòpics i les diferències racials i de classe en material elevador, en una línia que va accelerar l'èxit aclaparador de taquilla d'*Intocable*, ara fa uns anys. Mohamed Hamidi es conforma que la pel·lícula ofereixi un massatge de bon rotllo, però també es veu beneficiada per un repartiment (encapçalat per Gilles Lellouche, director d'*El gran baño*) que sap com fer humor sense caure en la caricatura, i per algunes línies de guió on ressona l'abisme social que poden crear unes poques parades d'una mateixa línia de metro. ■ Gerard Casau

Rambo: last blood

DE QUÈ VA...

Rambo s'ha convertit en un americà racista en aquest *reboot* ple de gore matusser.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

En realitat, el millor serà que no hi aneu.

→ Dir. Adrian Grunberg (EUA, 2019). 99 min.

AQUESTA HISTÒRIA NO hauria d'haver acabat així. Us n'adonareu, potser, quan vegeu l'escena en què el nostre heroi li arrenca el cor del pit a un violador mexicà mentre encara batega. Sylvester Stallone, primer un veterà del Vietnam, després un soldat independent, sempre ha lluitat en els seus termes. El guió de la nova pel·lícula, en part acreditat a Stallone, és un compendi d'idees racistes dignes de Trump que talla l'alè. Només li falta dur una gorra de *Make America great again*. Ara en Rambo és un humil ranxer d'Arizona amb una gran col·lecció d'armes i que va a la batalla a lluitar contra una horda de traficants de drogues. També hi ha esclavistes sexuals, responsables d'haver segrestat la seva neboda. El director Adrian Grunberg es mostra maldestre a l'hora de filmar la violència i el gore, i resol tots els moments de matança amb un muntatge frenètic i excessiu. La cura amb què Stallone va abordar els *reboots* de *Rocky* (*Creed I* i *Creed II*), aquí brilla per la seva absència. És com si volgués admetre que la sèrie *Rambo* va ser sempre una merda. ■ Joshua Rothkopf

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

Més cançons a timeout.cat/musicals

OBRA DE LA SETMANA

La tienda de los horrores

DESPRÉS DELS MUSICALS

Casi normales, *La jaula de las locas* i ara *La tienda de los horrores*, es pot ja afirmar que Nostromo Live és una productora a tenir en compte quan es tracta d'obres sense el peatge de la franquícia. Selecció encara breu que expressa una interessant coincidència: obres nascudes a l'off del negoci teatral que després es converteixen en èxits populars, en petits clàssics. Cas paradigmàtic és *Little shop of horrors* de Howard Ashman i Alan Menken.

Al Coliseum, la producció dirigida per Àngel Llàcer i Manu Guix llueix l'excel·lent factura escènica de Nostromo Live. El muntatge és fidel al llibret original encara que l'estètica de Skid Row projecta l'argument –d'una manera una mica capriciosa– cap a un futur *Blade runner*. Tot i que la ironia del vestuari dissenyat per Míriam

DE QUÈ VA...

Una planta carnívora de l'espai exterior signa un pacte fàustic amb un noi.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir d'una excel·lent producció d'un petit gran musical.

→ Teatre Coliseum.

M: Universitat. Fins al 3 de novembre. 24-53 €.

Compte recorda més la bogeria de Jean-Paul Gaultier a *El cinquè element*. Compte aporta, a més, una picada d'ullet al còmic dels 80. La dissenyadora brilla especialment en el rober de les Sey Sisters, autèntiques protagonistes de la funció al costat d'un descomunal Manu Guix (director musical, home orquestra i veu d'Audrey II, la planta carnívora). Cada aparició d'aquest cor d'inspiració grega i soul de la Motown és estel·lar.

És veritat que Diana Roig (Audrey) posseeix una preciosa

veu, que José Corbacho (el dentista sàdic) es marca una divertida entrada molinera i que Marc Pociello (Seymour) sembla germà de llet de Rick Moranis, protagonista de la pel·lícula de Frank Oz. Però són les Sey Sisters les que marquen la diferència en cadascun dels seus números, per les seves veus i moviments plens de swing. Un gran i entretingut espectacle que només flaqueja quan la trama es taca de drama i vermell gore. ■ Juan Carlos Olivares

NO T'HO PERDIS

[Kórps]

Miquel Barcelona fa una passa de gegant al SAT amb una peça multidisciplinària al voltant de la mort. Per Bàrbara Raubert

MIQUEL BARCELONA ÉS molt jove però ja ha passat per tots els papers de l'auca en el món de l'escena: ballari de contemporani, professor televisiu, impulsor i gestor d'un centre de creació (NunArt), cantant de musical... La faceta de coreògraf, però, és la que ara explota amb força, amb una peça lluminosa, *[Kórps]*, que ens parla de la mort.

L'origen

El títol de la teva nova peça, *[Kórps]*, sona a ocell i a cadàver, li diem. I no ens contradiu: "És una reflexió sobre aquest cos que es mou i el cos inert, i sobre les tradicions que hi ha al seu voltant, que de vegades han sigut molt violentes". Tot té una explicació. "Quan va morir la meua àvia, després de 25 anys malalta, vaig viure-ho com un fet lluminós, però no deixava de ser contradictori", assegura. Llavors va sentir la cançó de la Maria Arnal *Ball del vetllatori* que parla d'aquest ritual valencià "tan bèstia de posar-se a ballar davant

DE QUÈ VA...

Una peça que beu de la tradició popular al voltant de la violència, la vetlla i la mort.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Descobrireu un dels grans noms de les arts escèniques d'aquí.

→ SAT. M: Fabra i Puig.
27 i 28 de setembre.
15,50 €.

la casa on ha mort un infant", i va començar a llegir el *Costumari català*. "Aquestes pràctiques ens han dut a fer un treball amb l'objecte per redefinir-lo".

Dansa tradicional

Barcelona, amb l'ajuda de Montse Colomé, s'ha endinsat en la dansa tradicional de manera seriosa. "N'havia fet un primer acostament a la peça *Peregrins*, que era la revisió d'una peça de Guillermina Coll basada en el

Llibre vermell de Montserrat. I jo encara no havia anat a veure la de Verges! O sigui que me n'hi vaig anar, i a *[Kórps]* hi ha el ritme d'aquella dansa".

I els corbs

"Després -afegeix-, també he mirat molts reportatges sobre corbs, d'ells n'he agafat molts moviments. Són els animals més intel·ligents del planeta, poden construir objectes, reconeixen cares. Entre ells, s'organitzen en famílies i celebren funerals". ■

ENS

AGRADA

Grans obres que no et pots perdre

UNA GOSSA EN UN DESCAMPAT

★★★★

Fins que no l'hàgiu vista tots no pararem de recomanar aquesta gran obra de Clàudia Cedó sobre la mort perinatal.

→ Sala Beckett. M: Poblenou.
Fins al 13 d'octubre. 10-20 €.

AIXÒ JA HO HE VISCUT

★★★★

J.B. Priestley és dels escriptors que millor han parlat sobre el temps i aquesta peça n'és la prova.

→ Biblioteca de Catalunya.
M: Liceu. Fins al 29 de setembre. 18-28 €.

CASA DE NINES

★★★★

Quatre actors en estat de gràcia ens expliquen què va passar quan la Nora va deixar el marit.

→ T. Romea. M: Liceu.
Fins al 13 d'octubre. 24 €.

FLY METO THE MOON

★★★★

Marc Angelet ens descobreix la vida d'un paio que no oblidarem: Dennis Hope.

→ Sala Atrium. M: Tetuan. Fins al 29 de setembre. 19 €.

AUTOR: RODERO

Assaig sobre la lucidesa

DE QUÈ VA...

El poble decideix posar a prova el sistema amb el vot en blanc.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per retrobar-vos amb un teatre d'assaig i crítica política.

→ T. Akadèmia.

M: Hospital Clínic. Fins al 13 d'octubre. 18-22 €.

EL TEATRE AKADÈMIA recupera la producció de La Danesa d'*Assaig sobre la lucidesa* de José Saramago presentada a Barcelona al Grec de l'any passat. Del primer repartiment només repeteix Elena Fortuny. Lleus canvis en l'adaptació signada per Jumeon Erra i Roger Julià, també director de la funció, els necessaris per ajustar-se al nou elenc. Es manté el gir cap a la farsa de la falla política, amb un to que potser supera la intenció literària de l'original però que sembla gairebé obligat quan es tracta de portar a l'escenari un argument polític. No arriba a l'historicisme del muntatge napolità del 2013 (*Tempo pessimo per votare*), que s'impregnava de les maneres brechtianes, però sí que respira l'aire de guinyol –que des dels anys 70 arriba de les escoles teatrals esclaves.

El que és innegable és la tremenda oportunitat del text. Ja ho era fa uns mesos i ho continua sent amb els esdeveniments que dia rere dia pugen als titulars. Llunyans, com l'aixecament ciutadà a Hong Kong, o tan propers com els que ens portaran el 10 de novembre de nou a eleccions. ■ J.C.O.

del 19/09 al 13/10/2019

UNA GOSSA EN UN DESCAMPAT

de Clàudia Cedó

Muerte en el Nilo

DE QUÈ VA...

Versió contemporània de la novel·la d'Agatha Christie.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

El millor és la caricaturització d'uns personatges elementals i ridículs.

→ Teatre Borràs.

M: Urquinaona. Fins al 3 de novembre. 18-22 €.

VÍCTOR CONDE ASSUMEIX la tercera adaptació d'una novel·la d'Agatha Christie després de *La rateta* i *Crim perfecte*, tot buscant distanciar-se de les versions clàssiques i mostrant més interès pel joc teatral dels personatges que per la intriga en ella mateixa. La seva mirada beu de les seves experiències al teatre musical i en conseqüència realça la presència de la música amb un omnipresent pianista (segurament el millor de la funció) i diverses cançons de Cole Porter, entre d'altres, amb una estructura que evoca un cabaret burlesque com aquell que ell mateix va crear a *The Hole 2* i que ressegueix els corrents del teatre contemporani on tots els actors resten a l'escena tot el temps, una cosa problemàtica per crear atmosferes de misteri.

El millor és la caricaturització d'uns personatges tan elementals com ridículs. El menys encertat és la llarguíssima presentació dels caràcters en un insubstantial ball de maletes, únic element d'un espai escènic francament millorable. El cert és que tant se val si els personatges són o no a bord d'una nau tot passejant pel Nil. ■ Santi Fondevila

[KÓRPS]

Miquel Barcelona
27 i 28 setembre
20:30h

Estrena a sala!
La dansa que beu
de la tradició popular

SAT! TEATRE
Neopàtria 54, Barcelona
T. 933457930
www.sat-teatre.cat

Venda d'entrades
Online (www.sat-teatre.cat)
i a la taquilla del teatre
(1 hora abans de l'espectacle)

saT!

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

PARLEM AMB...

Jaume Sisa

El cantautor galàctic es buida amb la publicació de les seves obres completes i en *Borja Duñó* intenta saber si el tornarem a veure als escenaris

SET LLIBRES RECOLLITS

en dos senyors volums –800 pàgines– conformen *Els llibres galàctics 1966-2018* (Anagrama), una antologia de cançons, poemes, pensaments, cartes i textos d'allò més variats que condensen l'obra literària de Jaume Sisa i els seus *alter ego* (Ricardo Solfa, Armando Llamado i Ventura Mestres). A més, el còmic *Sisa: els anys galàctics* (Norma), el converteix en personatge de tebeo: "És una de les aspiracions que tinc a la vida: arribar a ser irreal, a desaparèixer de la realitat", diu.

Són les teves obres completes?

Tenint en compte que no soc escriptor, vindrien a ser alguna cosa semblant. Però si ho haguéssim posat tot, hi hauria 300 o 400 pàgines més. Vam fer una tria, juntament amb l'Ignasi Duarte –l'editor–, i això és el que ha quedat.

Hi ha documents curiosos com una carta queixant-te del management de Zeleste.

És una anècdota més. Reflecteix una mica com d'idealistes i entusiastes érem de joves. Volíem fer coses i potser encara no sabíem fer-les bé, però ja en vam anar aprenent.

No sé si conservarem els e-mails, d'aquí 50 anys.

Jo tinc un somni distòpic: vull pactar amb el diable que m'ensenyi com serà el món

"És com si hagués estat follant una setmana seguida sense parar"

d'aquí un segle i a canvi li donaré tot el que vulgui. Després ja em puc morir.

El llibre comença el 1966.

El que hi ha del 66 són cançons d'adolescència que no vaig arribar a gravar mai. Les cançons gravades comencen ja el 68. Jo tenia 18 o 20 anys i a aquesta edat l'únic que tens són somnis i pardals al cap. Ara tinc somnis però ja no tinc pardals: ara tinc pterodàctils, dinosaures voladors.

Deies que *Malalts del cel* (2016) seria el teu últim disc.

Estic tancant les habitacions de casa. He tancat la dels discos i amb aquests llibres em sembla que no hi ha res més a publicar, però en queden d'altres d'obertes; he d'anar mirant el que hi ha.

Quines altres facetes et queden per tancar?

Les actuacions en directe i d'altres que tenen etiquetes transversals,

DE QUÈ VA...

Amb *Els llibres galàctics 1966-2018*, Jaume Sisa tanca una etapa.

PER QUÈ L'HEU DE LLEGIR..

Perquè hi trobareu totes les seves reencarnacions.

→ Llibres Anagrama.
764 pàgines. 27,90 €.

IRENE FERNÁNDEZ

que barregen la vida amb la ficció, la poesia amb la mística i que encara estic explorant.

T'estàs retirant?

A mi m'agraden els principis i els finals, l'entremig em sobra, és molt avorrit. Sempre m'han agradat els artistes que es retiren. Jo m'he retirat una miqueta, però encara no ho tinc clar.

T'has buidat, amb els llibres?

Efectivament, és com si hagués estat follant una setmana

seguida sense parar. Com et quedes? Buit, però content.

Com et van enredar els Manel per col·laborar al seu nou disc?

M'hi vaig avenir gustosament, perquè som amics i tenim una relació molt cordial.

Tornaràs a actuar?

Ara mateix no hi ha manera de saber-ho. ■

Qui toca a l'octubre? time-out.cat/concerts-mes

OCT.-DES. 2019

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

Entrada gratuïta.

Més informació i reserva a:
www.districtecultural.barcelona

   #BcnDCultural

 BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

ELS MILLORS CONCERTS DE LA SETMANA

LEM 2019: Núria Andorrà + Christiane Bopp

La percussionista catalana Núria Andorrà -Premi Puig-Porret 2019- i la trombonista francesa Christiane Bopp inauguren el LEM amb un concert de música improvisada.
→ Cinemes Texas.
M: Verdader. Dj. 26, 13 h.
Gratis.

Crocodiles

Noise-rock i garatge amb grapa i guitarres carregades de fuzz des de San Diego, Califòrnia. Presenten l'electrificant *Love is here* (2019) dins de Son Estrella Galicia.
→ Upload. M: Espanya.
Di. 30, 20.30 h. 12-15 €.

John Mayall

El veterà músic de blues britànic celebra 85 anys amb una gira que comença a Barcelona. Per la seva 'escola' -els Bluesbreakers- hi van passar figures com ara Eric Clapton, Peter Green, Mick Taylor i molts més.
→ BARTS. M: Paral·lel.
Di. 30, 21 h. 28-44 €.

Drivin' N' Cryin'

Uns clàssics del southern rock que presenten nou disc -*Live the love beautiful* (2019)- dotze anys després de trepitjar l'estat espanyol per última vegada. Bona notícia per a fans de grups com The Black Crowes, The Georgia Satellites i Drive-By Truckers.
→ Rocksound. M: Marina.
Dt. 1, 21 h. 18-22 €.

CHRISTOPHER FERNANDEZ

Yann Tiersen

El músic bretó és molt més que l'autor de la banda sonora d'*Amélie*. Presenta el seu desè àlbum, *All* (2019), gravat al seu nou estudi a Ouessant, una petita

illa del mar Cèltic, que també funciona com a sala de concerts i des d'on segueix explorant la connexió amb la natura.
→ Auditori del Fòrum.
M: Maresme-Fòrum. Dc. 2 d'octubre, 21 h. 33-49,50 €.

PREN-NE NOTA

James Murphy: 5 hores de DJ

Journeys, la cita per als gourmets de l'electrònica que se celebra un dissabte al mes, convida aquesta vegada James Murphy. El líder d'LCD Soundsystem, acostumat a sessions maratonianes com les ja mítiques Despacio del Sónar -amb 2manydjs-, farà gala del seu bon gust musical. A més, comptarà amb una disposició especial de deu altaveus sobre la pista de ball.

→ Razzmatazz. M: Marina. Ds. 28, 20 h. 20 €.

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per Pere Andreu Jarrod

MAY ZIRCUS

↑ Rèquiem de Brahms

L'OBC, amb els cantants Ilona Krzywicka i Dietrich Henschel, l'Orfeó Català i la direcció de Kazushi Ono, interpreta aquesta gran obra en tres concerts a L'Auditori, que inclouen una estrena de Ferran Cruixent.
→ L'Auditori. M: Marina. Dv. 27, 20 h; ds. 28, 19 h; dg. 29, 11 h. 12-70 €

↑ Lied

El baríton Benjamin Appl, acompanyat al forte-piano per Kristian Bezuidenhout, ofereix el cicle *Dichterliebe* (Amor de poeta), de Robert Schumann; a més d'altres composicions de Schubert i Mendelssohn.
→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dj. 26, 20 h. 15-35 €.

RICARDO ROS/VISUAL ART

↑ Cor de cambra

Simon Halsey dirigeix un programa de música coral anglesa al Cor de Cambra del Palau de la Música, al Petit Palau. S'hi podran sentir peces de Britten, Dove, Rutter i Elgar. Jordi Armengol els acompanya al piano.
→ Petit Palau. M: Urquinaona. Dg. 29, 12 h. 15 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

LGBTI+

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgbti

DE QUÈ VA...

Com si Studio 54 i una minidisco berlinesa haguessin tingut un fill.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Hi ha pocs espais a la ciutat amb tanta cura pel detall... i per les persones.

→ Gran Via, 586.

M: Universitat.

@candydarlingbar

l'espai: des de les fotografies tòrrides i elegantíssimes de Carlos Pareja en un dels lavabos fins al mural amb dibuixos de Susana López de l'entrada, passant per instal·lacions com la *Lady Bird* de neó o els coloristes *Dancing Queens* de Nicasio Torres, que signa la direcció d'art de tot el local.

Ho heu llegit bé: un local amb direcció d'art. Ètica i estètica. Reivindicació i plaer. Aquest és l'esperit del Candy Darling, que segons Javier Meneses "té la vocació d'oferir un lloc segur per a totes les persones

LGBTI lluny de *hits* o de música comercial". Un cau underground per a tots aquells que no són, feliçment, d'aquest planeta. ■

Ètica i estètica

Neix Candy Darling Bar entre el dolç, l'àcid i el picant.
Per **Sebastià Portell**

TOT VA COMENÇAR amb un viatge a Berlín: va ser allà on els seus fundadors, Javier Meneses i Alex Schoihet, van donar a llum el concepte del que des del 13 de setembre és el Candy Darling Bar, un espai amable d'oci i alliberament queer just al costat de la plaça Universitat.

"El nom d'entrada pot semblar naïf, però no ho és la seva història", diu Meneses: és la de l'actriu americana homònima, una icona transsexual de la Factory warholiana. Una declaració d'intencions que acaba de quedar clara en el mateix disseny del logo, amb dos triangles roses en reivindicació dels dissidents sexuals represaliats durant el nazisme. Activismes de banda (o no!), el Candy Darling és un lloc ideal per anar a tastar el que ells anomenen un "bikini darling", amb noms tan deliciosos com ara Pastrami Cuir, Naturista o Versàtil, però també per deixar-vos caure a la zona de sofàs i gaudir dels espectacles drag, de circ i de *burlesque* que hi ofereixen, o a la *wild room*, una mena de discoteca de butxaca que cal conèixer de primera mà.

Una altra opció és quedar-vos embadalits davant les mostres d'art queer que habiten

Passa-t'ho bé a timeout.cat/festes-lgbti

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

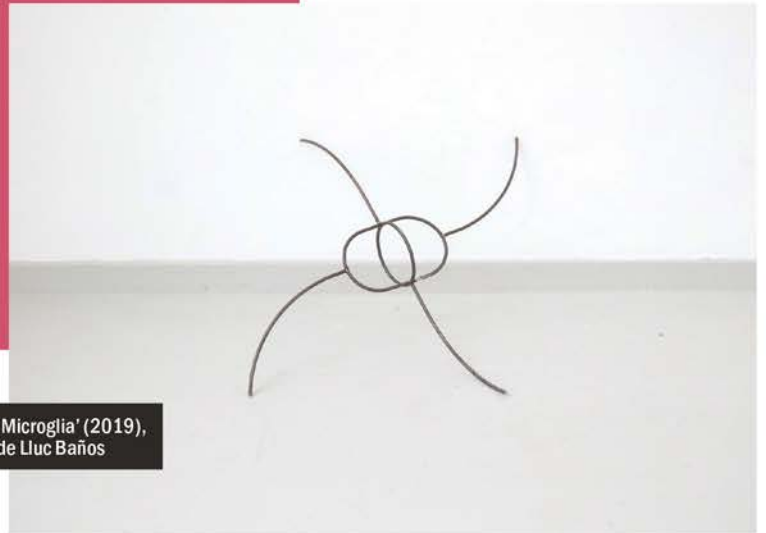
Columnnes a pèl

La 12a edició de la fira d'art Swab acull galeries com Dilalica, que activa l'obra de Luz Broto. Per *Eugènia Sendra*

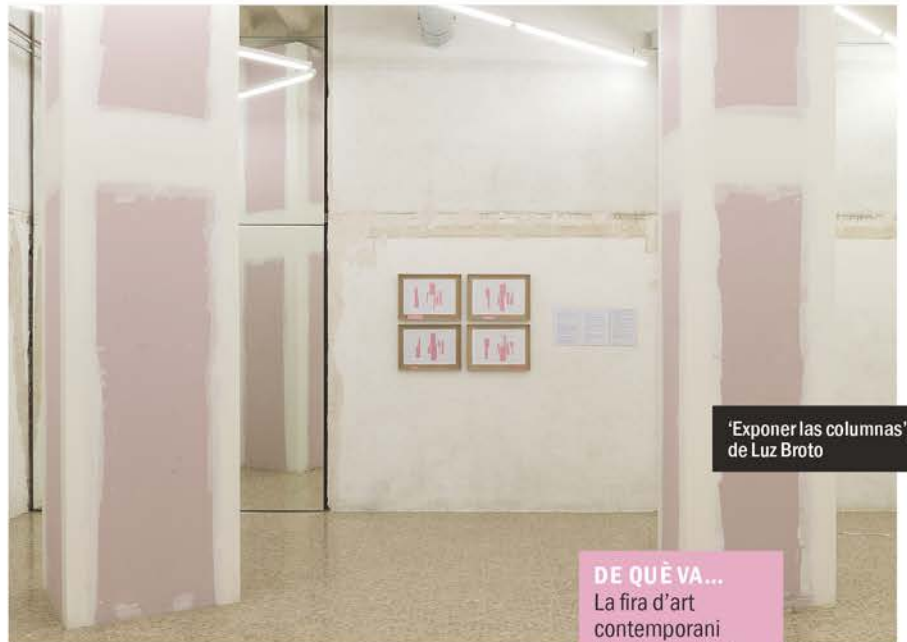
QUAN DILALICA VA obrir portes al maig ens vam quedar amb el dubte: arribaríem a veure destapades les columnnes de l'espai, protegides amb pladur ignífug, tal com proposava l'obra de Luz Broto? La condició indispensable era que algú adquirís el projecte, basat en l'acció d'obertura, més un contracte, un dibuix i les plaques del material de construcció que avui en dia encapsulen els pilars centenaris. La bona notícia és que el col·leccionista Josep Maria Civit ha comprat una de les quatre activacions d'*Exponer las columnas* i del 27 de setembre al 4 d'octubre podrem contemplar-les. "És la primera vegada que decidim no realitzar la peça sinó que presentem la proposta i aquesta s'activa quan s'adquireix; qui la compra fa que això passi, esdevé el promotor d'alguna cosa", explica l'artista. Broto volia reaccionar al gest arquitectural dels Maio, encarregats d'adequar l'espai a la normativa, i sosté que amb l'exercici planteja una triple excepcionalitat: "Exposes les columnnes, t'exposes al cas hipotètic que hi hagi un incendi, t'exposes a incomplir la normativa". Com fa sovint en els *site-specific*, l'artista entrecreua i dinamitza agents: la galeria, els arquitectes, la normativa de ciutat, el col·leccionista i l'advocada amb qui ha fet el contracte exhaustiu on consten els detalls

del projecte. El document legal i els tres dibuixos restants a la venda (equivalents a tres noves activacions) s'exposaran a Swab, que comença dijous.

La fira d'art contemporani reunirà 300 artistes i 75 galeries, nacionals i internacionals, i s'obrirà al món a través de la plataforma Artsy. Les propostes més locals les trobem al programa Swab Performance, basades en la relació que establim amb la tecnologia –destaca la intervenció de Taller Estampa i Irene Solà, dissabte a les 20 h–, i a Ephemeral, on s'exploren els sistemes de comunicació i la relació amb el món a través dels sentits, amb obres de Lluc Baños i Jessica Moroni, entre d'altres. ■

'Microglia' (2019),
de Lluc Baños

'Exponer las columnas',
de Luz Broto

DE QUÈ VA...

La fira d'art contemporani Swab coincideix amb la descoberta de les columnnes de Dilalica.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

El projecte de Luz Broto s'activa quan algú l'adquireix.

→ Dilalica. Trafalgar, 53. M: Urquinaona. De dj. 26 de setembre a dv. 4 d'octubre. Gratis.

→ Swab. De dj. 26 a dg. 29 de setembre.

L'Àfrica als dits

A partir d'aquest setembre, les sanses africanes ressonen per les parets del Museu de la Música en una exposició en col·laboració amb la Fundació La Fontana

HI HA MOLTES maneres de viatjar directament a un continent: a través de la gastronomia, de la llengua, d'una festa tradicional o, fins i tot, a través dels seus valors. Ara, el Museu de la Música de Barcelona us transporta a l'Àfrica de la mà de la música, concretament, d'un instrument: les sanses.

Es tracta de l'exposició *Músiques als dits. Sanses africanes* que s'ha dut a terme en col·laboració amb la Fundació La Fontana i on podreu descobrir la història i els usos d'un dels instruments més característics del continent. Durant anys, les sanses van ser una exclusivitat dels africans, però a finals del segle XVIII, i com a resultat del tràfic d'esclaus, l'instrument es va estendre per les Amèriques.

Formes i gravats

A més de destacar per la seva característica manera de fer-les sonar, pinçant les làmines amb els polzes, les sanses també destaquen

per les seves múltiples formes visuals i materials. Les làmines poden ser construïdes a partir de materials vegetals o bé metàl·lics, generalment rodes de bicicletes o paraigües. I no només això! Les formes de les taules i la disposició de les làmines varien segons el seu lloc de procedència i poden estar decorades amb gravats o, fins i tot, amb personatges esculpits. Aquestes decoracions permeten dotar l'instrument d'una funció simbòlica, ja que expressen valors i creences de la cultura a la qual pertanyen.

Sons que acompanyen

Tot i que és un instrument solista i sovint l'utilitzen els viatgers per combatre el seu avorriment, les sanses també es fan sonar en petites orquestres i agrupacions vocals de celebracions, funerals i cerimònies rituals. Un instrument que té un paper en molts contextos i del qual en podreu observar fins a més de trenta exemplars diferents.

DE QUÈ VA...

Una exposició sobre les sanses africanes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè descobrireu la història i més de trenta peces d'aquest instrument tan característic del continent africà.

→ Museu de la Música.
M: Glòries. Fins al 30
d'agost del 2020.
barcelona.cat/museumusica

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Afarta't de xucrut del bo!

Potser Alemanya no té la cuina més variada del món. Però dir que s'hi menja malament és un topic i és mentida! Per *Mireia Font*

01

03

“L'OKTOBERFEST DE BARCELONA” va bàsicament de beure, però al de Munic la teca i el mam tenen el mateix protagonisme. Per poder beure molt, has de menjar molt”, ens aconsella en Marc, l'amo de l'únic forn alemany de la ciutat, el **Brotzeit** (Mare de Déu dels Desamparats, 9) de Gràcia. Ja ho sabeu, amics, per celebrar la festivitat germànica com cal: més mossegades i menys glops. Per sort, de manduca d'allà no ens en falta, aquí. L'establiment d'en Marc reflecteix el seu ADN francoalemany a la perfecció: els croissants de mantega conviuen amb perfecta harmonia amb els pans germànics. Els que s'esgoten primer són el Junior Roggen (92% sègol i 8% blat) i l'extraordinari Champagne Kruste (60% sègol, 40% blat, llavors de sèsam, lli i pipes

de gira-sol). Ara que ja tenim el pa, anem per les viandes. Al mercat de Galvany (Santaló, 65), a la parada **Encarna Mauri** s'hi venen embotits, carn, peix, formatges i productes envasats d'Alemanya. Dècades després d'obrir el negoci, el seu xucrut per emportar segueix delectant la comunitat alemanya de Barcelona. Per als que sou més llaminers, a la Dreta de l'Eixample hi ha la cafeteria-botiga **Noah's Market** (Bailèn, 14). Atenció al mostrador: strudel de poma, pastís de ruibarbre, *mohnschnecken* (rotlle de rosella), *zimtschnecke* (rotlle de canyella) i *quarkbällchen* (boletes de massa de *doughnut*

farcides amb formatge quallat), entre altres moltes temptacions dolces.

Tranquils, tranquils, que no ens oblidem del beuratge. Molt a prop del Brotzeit, hi tenim la botiga de comestibles i begudes germàniques **Tante Emma** (Puigmartí, 27). I a Sants hi trobem el recentment obert **Willkommen** (Violant d'Hongria Reina d'Aragó, 117) amb una oferta semblant a l'anterior. En els dos establiments hi ha una bona varietat de cerveses, vins i licors que ens pal·liarà la set segur.

Quesou dels que durant les festes no cuineu? Cap problema. Sense moure'ns de Sants podem anar al **Devil's Kitchen**

“Per poder
beure has
de menjar
molt, a
l'Oktober-
fest de
Munic”

EL TOP 3

Panini: el veí italià

MARIA DIAS

Santo Porcello

Els propietaris del Due Spaghi apliquen tot el rigor de producte i ofici en meravelles com el panini amb pesto de pistatxo, mortadel·la, scamorza fumat i oli balsàmic (Sepúlveda, 151).

MARIA DIAS

Narciso

No ho digueu als guiris: per cinc euros, podem endrapar delerosos i orgàstics entrepans de producte tallat al moment. El de porchetta amb salsa de tòfona és espectacular (Princesa, 9).

Papa Panino Pazzia

Tothom cita la cuina de la iaia, però el romà Luca rememora els entrepans que li preparava son pare. Papa Panino Pazzia és un homenatge amb substància: el de la casa, amb carpaccio de vedella i parmesà (Balmes, 301).

FOTOS: MARIA DIAS

01. Karl's Imbiss, 02, 03 i 04. Noha's Market

DE QUÈ VA...

Un repàs de l'oferta de menjar alemany a Barcelona. Que encara que no ho sembli existeix!

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És un menjar potent, substànciós i que ha generat icones mundials, com l'*schnitzel* o la *kartoffelsalat*.

(carretera de la Bordeta, 52), un bar-restaurant molt casolà i informal –abans ubicat al Raval profund– on podem tastar clàssics de la gastronomia alemanya: brètzels al forn, *dip* d'espínacs i escarxofa, *spätzle* (la versió alemanya del *mac & cheese* americà), *schweinshaxe* (braó rostit) i un generós assortiment de salsitxes *currywurst*, *weißwurst*, de Thüringer i de Nürnberger acompanyades de xucrut i patates fregides, i totes aquelles marques de cervesa *lager* tan bones i lleugeretes que sovint no tenen al nostre bar Manolo favorit. Tot això amenitzat amb futbol televisat i música dels 80 i 90.

Ah, que només voleu fer un mos ràpid, oi? *Kein problem*. Doncs, cap al **Karl's Imbiss** (Muntaner, 99) de l'Eixample Esquerre. A Alemanya, els *imbiss* són locals petits i familiars de decoració nul·la o molt bàsica on se serveix menjar popular a preus molt assequibles. En Christian, el propietari, li ha donat una volta al concepte tradicional i ens ofereix salsitxes i hamburgueses de porc *krustenbraten* –fumadetes i fetes a foc lent– i unes salses casolanes per llepar-se els dits en un marc més cuidat. ■

Més salsitxes a timeout.cat/millors-frankfurts

PREN-NE NOTA

EL FILETE RUSSO

→ Enric Granados, 95. FGC: Provença. T. 93 217 13 10. 25-30 €.

Ara que les hamburgueses i el km 0 són dues realitats/tendències preeminents en l'escena gastronòmica de Catalunya, val la pena recordar que El Filete Ruso compleix deu anys al peu del canó com a pioner de les dues. En la dicotomia 'colonització mental USA vs. cuina de la terra', El Filete Ruso ostenta una tercera via envejable: tots els seus plats i burgers estan elaborats amb producte ecològic i de temporada de 100 km a la rodona i amb carn d'una explotació biodinàmica al Pirineu. ■ R.M.

MARIA DÍAS

Le Romane

→ Muntaner, 103.

M: Hospital Clínic. T. 93 706 98 03. 25-30 €.

RESTAURANT DE LA SETMANA

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

**DOMINGOS
12:00-16:00H**

¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

DE QUÈ VA...

Un restaurant italià que té una bona oferta de pizzes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè saben el que es fan amb la massa, i també tenen una bona llista de cuina romana més enllà del tòpic.

EN LA JUNGLA de la pizza –el menjar més salvatgement globalitzat– un forn de llenya ja no és garantia de res (de fet, algunes de les millors de la ciutat no en fan servir, i hi ha trampes de turistes infames on quan hi entres et cau al damunt). A Le Romane –el seu propietari, en Renato Letizia, copropietari amb Loredana Pettirossi, té penjat el diploma de *pizzaiolo*– no en tenen, i ni falta que fa. El seu fet diferencial és una pizza quadrada, que sempre es pot demanar en dos sabors, perquè va tallada a rectangles. I el menú de migdia és collonut (de fet, és aquella varietat de carta encoberta: 11,90 euros o versió 14,90 euros, amb plats de carta 100% italians, com *ossobuco* o conill a la caçadora). Pasta i pizza és una aberració de cervell preadolescent; o sigui que trio l'amanida de la casa –decent– i una pizza partida en dos sabors (que et serveixen en uns estalvis de cavallet per compartir. Passa el tall, la pizza a l'ídem? Oi tant. Les bombolletes de la massa i l'alveolat interior no menteixen, és cruixent quan es mastega i lleugera a la panxa (quatre dies de fermentació). La de *guanciale* –embotit fumat de galta de porc, no el confongueu amb vulgar bacó!– té un punt fantàstic, amb la cremositat ferma de la base i el torradet de pecorino i *guanciale* al cim. No redefinex la pizza (“un nou concepte!”), ells no ho diuen, ep) però afegiu-lo a la llista de pizzes fiables, que no és poc. ■ Ricard Martín

Voll-Damm
JAZZ
&
food

ITACA BAND
KOKO-JEAN & THE TONICS
THE SECRET INVESTMENT
CAROSONES
SON DE LA RAMBLA
CIA. ROGER CANALS
MINI MÚSICA
Activitats
Infantils

www.jazzandfood.barcelona

© Blackwell Ltd. 2005

Amb la col·laboració de

Anys del
Port de Barcelona
1869 - 2019

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Muticlub

→ Còrsega, 318. M: Diagonal.
T. 93 388 58 66. Obre a les 17 h.

IMAGINEU QUE EL Bar Mut i el desaparegut Mutis se'n van de farra: el resultat d'aquesta fusió d'hedonisme seria el Muticlub, el nou projecte que ha engegat Kim Díaz (pare del Mut i Entrepans Díaz) a l'espai que abans ocupava una llegenda: la cocteleria Stinger. El local és un híbrid de cocteleria, bar de vins, restaurant i club. L'interiorisme és noctàmbul, elegant, vellutat i té detalls molt divertits, com les cartes camuflades a l'interior de vinils dels anys 80.

DE QUÈ VA...

Una elegant fusió del Bar Mut i l'extint Mutis per beure, sopar i ballar fins a altes hores.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Més de 80 referències de vi, còctels amb vi a 10 euros, platets de qualitat i un DJ fiable.

El Kim em diu que Muticlub és un club de vins. Unes 80 referències saluden el client, que pot escollir entre copa i ampolla (les copes van dels 5 als 100 euros). L'apartat de cocteleria, orquestrat pel Joao 'Mutis' Eusebio, em dilata les pupil·les amb un llistat abundant, també amb el vi com a ingredient protagonista (alerta amb la trilogia de daiquiris!).

A l'exhibició vinícola se li afegeix un carta amb platets d'alta volada, com la *torrija* salada, els musclos, el pernil ibèric o l'ensaladilla del club. I mantenen un desena de plats disponibles fins a les 2.15 de la matinada. Ah, males notícies per als amants del trap: el cartell de l'entrada, en clau d'humor, anuncia que es reserva el dret d'admissió a menors de 40. Gràcies! ■ **Òscar Broc**

BRINDIS PER A DOS

Bar Mudanzas

EN MARCELLO D'ANDREA és el bartender del bar Mudanzas (Vidrieria, 15), un clàssic del Born que inaugura una nova etapa com a cocteleria.

Quin és el vostre fort?

Aquest bar té més de 40 anys d'història, i és un clàssic. I no hi ha gaires bars de tota la vida a Barcelona on puguis gaudir d'una carta d'alta cocteleria, i alhora seguis en una barra i en cadires on la història es respira. Allò que mana a les cocteleries és el minimalisme, aquí això no us ho trobareu.

El bartender: mixòleg o psicòleg?

Les dues coses! Sobretot si com jo t'adrees a una parròquia per a qui aquest bar ha sigut una referència durant tota la seva vida. Fem còctels amb molta elaboració, però que siguin senzills de beure.

Així doncs deus haver vist de tot...

Res com la primera nit fent de barmán. Tenia 19 anys, en un hotel de luxe de Londres, i vaig atendre el príncep Harry. Em vaig passar la nit enrotllant-li cigarretes, amb molta confiança, em va impactar molt. ■ **R.M.**

Compra-la a
timeout.cat/box.
La pots recollir a
Pangea The Travel Store (rambla Catalunya, 23).

Sabors amb arrels

Si voleu assaborir productes i plats tradicionals reinterpretats amb bon gust, apropau-vos al d'Aprop!

LA GASTRONOMIA CATALANA està farcida de receptes espectaculars que van sorgir al voltant del producte fresc i natural que proporciona la terra. Receptes que, sovint, s'han anat perdent i que no sempre són fàcils d'assaborir i molt menys en una gran ciutat com Barcelona. Retrobar-les, reinterpretar-les i apropar-les a tothom és l'objectiu que s'ha proposat el xef Xavier Franco al restaurant d'Aprop, un espai informal, modern i alhora acollidor ubicat en ple centre, a la planta baixa del YURBBAN Passage Hotel & Spa.

Cuina d'autor

Aquest xef, que va rebre una estrella Michelin primer al restaurant Saüc i després a Les Magnòlies, elabora una cuina honesta i genuïnament local i fa possible una experiència gastronòmica sorprenent a uns preus ben accessibles. Reinterpreta les receptes tradicionals amb nous prismes però sempre tenint present el producte local de primeríssima qualitat, que és la base fonamental de tots els plats. Per entendre-ho, només cal tastar la cassoleta de fesolets refregits amb anguila fumada i cansalada

artesanal, una variació del clàssic empordanès que és tot un univers de contrastos gustatius.

Menú tast de la terra

Aquest és un dels plats que conformen el menú tast (35 euros per persona), i que ofereix un recorregut per les propostes més emblemàtiques de la casa. Un menú amb el qual, a més, podreu assaborir delícies com una amanida d'envinagrats fets a casa amb ous de guatlla, el caneló de pollastre rostit, el peix fresc de la llotja al forn amb tomacons o el dau de fricandó. A més, a la carta trobareu altres exquisideses com l'arròs torrat servit amb allioli de fum, el bacallà a la flama amb botifarró de lleties o el garrí tradicional amb oli de vainilla. Assaborir-los és garantia de plaer!

DE QUÈ VA...

La cuina tradicional reinterpretada del restaurant d'Aprop.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè retrobareu sabors que us emocionaran a un preu accessible.

→ Trafalgar, 26.

M: Urquinaona.

T. 93 018 78 46.

daprop.cat

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

ENS INSPIRA

El mag del pinzell

Des de Nova York, Martí Cormand construeix un imaginari hiperrealista i evocador. Per *Laia Beltran*

A SOBRE D'UNA tauleta hi ha vuit o nou polaroids. No són fotografies convencionals. En Martí Cormand les utilitza com a mini llenç per recrear el seu univers hiperrealista. Fins al punt que el dibuix d'una pastilla de sabó sembla captat per un objectiu. "Es diu *Brazilian soap*", puntualitza. "Els títols sempre són importants. Pensa que la pintura és un artifici, tot és teatre". A Barcelona va mamar el dibuix des del primer minut, no en va ésser fill de la il·lustradora Fina Rifà. Però va ser a Belles Arts on va començar a perfilar el seu camí. "No soc un pintor conceptual, però em nodreixo de l'art conceptual i uso tècniques tradicionals", explica. Fa setze anys que viu a Nova York i treballa en un estudi de Dumbo colonitzat per les empreses *high tech*. Cormand és un supervivent en un barri gentrificat on ell domina el llapis i el pinzell en lloc del ratolí. L'inspiren els objectes trobats i també estirar el fil d'una història qualsevol. "M'agrada agafar-ne alguns elements i usar-los per crear un món propi", diu. Tot tan subtilment inclassificable com ell mateix. ■

NÚRIA RIUS

Precisió 100%

Ara prepara un projecte d'olis sobre polaroid per a Josée Bienvenu, la seva galeria a Nova York. A Madrid treballa amb Espacio Mínimo.

→ marticormand.com

Nous supports

Experimenta amb materials i juga amb la percepció de l'espectador: aquí una cigarreta de ceràmica pintada a mà.

Bones sinèrgies

Comparteix estudi amb tres artistes més. Entre ells la Celeste Fichter, de qui admira la seva ironia. Descobriu-la al seu IG homònim.

ROBA

Pantaló negre i samarreta blanca. Uns bàsics que no fallen mai.

ACCESSORIS

Darrerament es dona el plaer de portar barret.

CALÇAT

Aquestes Nike tan llampants se les va comprar a Los Angeles.

BOTIGA DE LA SETMANA

Nana

FOTOS: MARIA DIAS

NANA ÉS L'ACRÒNIM per a “només articles naturals i artesans” i també el nom de l'establiment que va obrir a Palamós fa 24 anys allunyant-se de la filosofia de l'herbolari convencional i apropiant-se al corrent verd que ja batejava a Europa. Ara s'estrenen a Barcelona –és la novena botiga comptant la virtual– i en un espai de 350 metres quadrats descobrim el ventall de productes amb què treballen, la majoria ecològics i de proximitat. Tenen seccions d'alimentació, terapèutica, cosmètica i de neteja, i l'aparença és de supermercat, però Joan Bonillo, fundador de Nana Biosupermercats, matisa que es consideren “un herbolari molt gran”. A més de l'acurada selecció –destaquen la tria vegana i sense gluten, en versió ecològica i natural, important el matis–, aposten per l'atenció i l'assessorament a càrrec de tècnics en la matèria: els reconeixereu per la bata blanca.

■ Eugènia Sendra

DE QUÈ VA...

Un herbolari contemporani on cuidar el cos tot respectant l'entorn.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la mel de Muria, de Lleida, o els sabons de Tot Herba, de les Balears.

→ Urgell, 18. M: Sant Antoni. bio-nana.com

L'APARADOR

Perquè una neteja responsable i menys nociva és possible. Per Eugènia Sendra

↑ Del reciclatge, sabó

Això de transformar l'oli vegetal en sabó per a la roba i la casa no és nou, però Souji, amb un embalatge llaminer, ho fa fàcil, divertit i per compartir amb canalla (14,95 euros).

→ souji.es

↑ Amb fons orgànic

Fregar el bany amb vinagre és una opció si eviteu els productes de neteja forts; o podeu provar el gel de la francesa Ecodoo, que porta el segell Ecocert (5,48 euros).

→ planetahuerto.es

↑ El futur és verd

A Jabones Beltran, en actiu des del 1922, fan sabó tradicional, una línia antial·lèrgica i la bio, que proposa un multiusos sense petroquímics ni nonilfenol (7 euros).

→ jabonesbeltran.com

Sigues més eco a timeout.cat/botigues-sense-plastic

Viatges

Al 'dhow'

Platja de Watamu

Carrer de Shela, a l'illa de Lamu

FOTOS: ANA PIÉZ

Més enllà del safari

Kènia ofereix molt més que els 'big five'. La *María José Gómez* recorda l'escalfor i el salnitre de la costa keniana

PORTEU LA REBEQUETA quan aneu a Kènia. No és conya. Nairobi, la capital, té una mitjana de 19 graus, i a la nit refresca. També el Massai Mara –destí obligatori per als fans de *Nuestro planeta*– és menys càlid del que els documentals suggereixen: la Gran Vall del Rift està entre els 1.500 i els 2.200 metres d'altitud i això es nota quan es pon el sol. Però la costa és ben diferent.

Banyat per l'Índic, el litoral de Kènia no és la destinació típica de sol i platja, però té encants suficients per dedicar-hi unasetmana. Comencem per Mombasa, el port més important de l'Àfrica oriental des de fa segles, com mostra el seu barri antic, patrimoni de la humanitat des del 2011 (i localització d'*Origen* de Christopher Nolan). La seva barreja de cultures africana, índia i àrab és un dels seus reclams. Una bona opció per fer-hi nit és Nyali,

amb una platja on compartireu sorra i onades amb banyistes locals.

Cap al nord ens trobem Watamu, una petita població abocada al turisme. La falta de regust autòcton es veu parcialment compensada per unes platges espectaculars, immenses, de sorra immaculada i amb unes formacions rocoses per petar-ho a Instagram. Les mares són tan potents que quan baixen és possible

endinsar-s'hi quilòmetres. A la nit, és màgic.

Gairebé en la frontera amb Somàlia, Lamu és l'assentament suahili –la mescla de cultura àrab i bantú– més antic de l'est de l'Àfrica. Passejar pels carrerons sentint el cant dels muetzins és una experiència inoblidable. És un lloc aturat en el temps, on no hi ha cotxes sinó ases. Feu-hi un passeig en *dhow*, l'embarcació tradicional de l'Índic: més relaxant que una marmita de vàliums. ■

DE QUÈ VA...

Tres propostes per descobrir el litoral de Kènia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per capbussar-vos a la cultura suahili i, de pas, en l'oceà Índic.

KAVE HOME A BARCELONA!

869€
Sofà Blok

Visita'ns a Av. Diagonal 488

10€ de regal* | codi KAVETIMEOUTBCN

*10€ de descompte per compres superiors a 100€.
Vàlid fins al 31/12/19.

KaveHome.com